

Lyndon LaRouche: Sabotage af min politik ved århundrede- skiftet har gjort Korea til en mulig gnist til atomkrig

4. sept., 2017 – Mens verden med bæven ser på Nordkoreas magtfulde demonstration af atomvåben og USA's trusler om krig, mindede Lyndon LaRouche verden om, at det var sabotage af hans politik for »fred gennem udvikling«, først fra George Bush' og Dick Cheneys, og dernæst Obamas, side, som forårsagede den nuværende krise. »Rammeaftalen« fra 1994 under Bill Clinton arbejde på at afslutte Nordkoreas atomvåbenprogram, med inspektører fra IAEA på stedet, til gengæld for økonomisk samarbejde, da Bush og Cheney skrottede den til fordel for militære trusler og konfrontation. Igen i 2002, da den sydkoreanske præsident Kim Dae-jung, med opbakning fra Rusland og Kina, genoptog sin »Solskinspolitik« med at åbne for økonomisk samarbejde med Nordkorea, afviste Bush og dernæst Obama samarbejde, alt imens de beskyldte Nordkorea for at »snyde«.

Kendsgerningen er, at briterne og deres neokonservative kohorter i USA ikke ønsker en løsning, eftersom krisen i Korea retfærdiggør deres bestræbelser på at ramme Kina, økonomisk og militært. Dette bliver klart i dag gennem Washingtons respons til den opfattede trussel fra Pyongyang.

USA's inkompetente ambassadør til FN, Nikki Haley, sagde i dag ved hastemødet i FN's Sikkerhedsråd, at Nordkoreas leder Kim Jong-un »tigger og beder« om krig og sagde, at USA er i færd med at udarbejde et udkast til en resolution, der skal til afstemning i næste uge, og i hvilken »USA vil anse ethvert land, der gør forretninger med Nordkorea, som et land, der hjælper deres hensynsløse og farlige atomare hensigter« – dvs., at målet er at ramme Kina, såvel som også Rusland. Finansminister Steven Mnuchin, Wall Streets aktiv i Trump-administrationen, sagde søndag til Fox News, at han arbejdede på sanktioner, der ville medføre, at »enhver, der ønsker at handle eller gøre forretninger med [Nordkorea], ville blive forhindret i at handle eller gøre forretninger med os«. Han taler formentlig om at udelukke visse kinesiske banker og selskaber af USA's finansielle system – hvilket er sindssygt.

Dette gør det ligeledes klart, at målet også er at ramme Trump, mere bestemt hans bestræbelser på at opbygge et arbejdsvenskab mellem USA og både Kina og

Rusland, og som er baggrunden for den igangværende »farvede revolution« imod ham af forrædere i begge partier.

Selv tweetede Trump, at Kina »forsøger at hjælpe, men uden meget held«, og beskyldte Sydkorea for at »formilde«, når det på nogen som helst måde ønskede at indgå i en relation med Nordkorea. General Mattis udstedte en erklæring, der sagde: »En hvilken som helst trussel mod USA eller dets territorier – inklusive Guam eller vore allierede – vil blive mødt med en massiv militær respons, der både er effektiv og overvældende.«

På den anden side udstedte den sydkoreanske præsident Moon Jae-ins kontor en erklæring, der sagde: »Korea er et land, der har oplevet en krig mellem brødre. Krigens ødelæggelser bør ikke gentages i dette land.« Moon har udtrykkeligt erklæret, at præsident Trump har forsikret ham om, at der ikke bliver nogen militæraktion imod Nordkorea uden Seouls godkendelse. Ikke desto mindre optrapper Moon-regeringen tempoet for deployeringen af THAAD-missiler i dets land (på trods af stærk opposition fra Kina og Rusland) og diskuterer med Washington, deployeringen af amerikansk, strategisk militærustyr i Sydkorea, inklusive et atomarmeret hangarskib og strategiske bombefly.

Både Kina og Rusland fordømte kraftigt Nordkoreas atomtest, men gjorde det klart, at Washingtons afvisning af forhandlinger med Pyongyang, eller af at indskrænke sine militærøvelser, der truer Nordkorea, ligeledes er ansvarlig for krisen. »Det er min personlig opfattelse, at der slet ikke ville have været nogen konflikt, hvis USA var holdt op med at bevare konflikten«, sagde den russiske vice-premierminister og præsidentielle udsending for Fjernøsten, Yuri Trutnev, til TASS. »Hver gang, Nord- og Sydkorea synes at være ved at komme overens, og spændingerne begynder at lette, begynder der straks nogle flådeøvelser, der endda understreger en plan for øvelser, hvis formål er at angribe Pyongyang, hvilket er en direkte provokation«, sagde Trutnev.

Talsmand for det Kinesiske Udenrigsministerium, Geng Shuang, sagde mandag til reportere, at Nordkorea må være meget klar over, at FN's Sikkerhedsråds resolutioner forbyder sådanne aktiviteter. Men Geng tog også afstand fra truslerne mod Kina. Han sagde, at Kina anså det for uacceptabelt »med en situation, hvor vi på den ene side arbejder for at løse dette spørgsmål fredeligt, men hvor vore interesser på den anden side udsættes for sanktioner og sættes på spil. Dette er hverken objektivt eller rimeligt.«

China Daily skrev i en leder: »Der er ingen tvivl om, at handlingerne fra den Demokratiske Folkerepublik Koreas side ... er grov overtrædelse af relevante resolutioner i FN's Sikkerhedsråd og har voldt alvorlig bekymring i området og

globalt. Men det hjælper ikke situationen, at Trump tweeter angreb på DFK og kritiserer Sydkorea og Kina.« Lederartiklen fortsætter med at fremføre, at »den fundamentale fiasko for Trumps strategi er, at den sætter for store håb til en stramning af sanktionerne, en strategi, der i årtier har vist sig at være en fiasko«. Lederartiklen fortsætter »Hvis Trump har ret, når han siger, at Kina 'forsøger at hjælpe, uden meget held', så skyldes det, at USA ikke har lyttet til Kinas råd, såsom at genoptage sekspartsforhandlingerne og direkte kontakter mellem USA og DFK og acceptere den 'tosidede suspendering', hvor USA og Sydkorea stopper deres militærøvelser og DFK suspenderer sine atomtests.«

Putin, Xi Jinping, Abe, Moon og andre vil mødes i denne weekend, nogle på det igangværende BRIKS-møde i Xiamen, og dernæst på det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, hvor Korea vil stå højt på dagsordenen.

[Støt den kampberedte præsident til at vælge store projekter, og ikke krig](#)

Leder fra LaRouche PAC, 7. august, 2017 – Så langt den mest betydningsfulde rapport om »Russia-gate«, angrebet på præsident Trump, som har kastet amerikanske politiske ledere ud i krigsmageri à la McCarthy-tiden, er rapporten fra 24. juli fra *Veteran Intelligence Professionals for Sanity* (VIPS). Rapporten er stadig udelukket af medierne på trods af, at denne gruppe af professionelle seniorefterretningsfolk har bevist, at Demokraternes Nationalkomites kommunikationer ikke blev hacket, men snarere lækket af en insider, og at »Russia-gate« bygger på svindel.

I dag fandt en repræsentant for *EIR*, der intervenserede i et panel af eksperter i en ledende Washington-tænk tank, der diskuterede russisk-amerikanske relationer og »russisk indblanding i vores valg«, at ingen af dem kendte til VIPS-rapporten, der beviste, at det, de diskuterede, var et fupnummer.

»Russia-gate« er et britisk fupnummer, som britisk efterretning initierede allerede, da Donald Trump kom frem som kandidat til præsidentposten i 2015. Formålet med dette fupnummer var at fortsætte og intensivere Barack Obamas politik for militær konfrontation med Rusland og Kina – gennem en krigspræsident Hillary Clinton og, da dette mislykkedes, gennem at drive præsident Trump ud af

embedet og oppiske et hysteri mod Rusland i Kongressen.

I sidste uge vedtog Kongressen med et overvældende flertal nye, alvorlige anti-russiske sanktioner, som på forfatningsstridig vis griber ud efter præsidentens beføjelser til at føre udenrigspolitik, og de blot fem senatorer og kongresmedlemmer, der stemte »nej«, har af denne grund været offer for ondsksfulde angreb fra medierne og deres kolleger.

Truslen om krig mellem atommagter er der, og britiske imperialister er glade for det. Læs denne uges *Economist*, talerør for City of London, og som udgiver en detaljeret »hypotetisk udredning« af en atomkrig over Nordkorea i 2019, hvor mange millioner dør, men hvor Europa ikke er involveret!

Under konstant angreb, og omringet af krigsscenarier, fortsætter præsident Trump stadig med at forfølge en politik for samarbejde med Rusland og Kina, for at gøre en ende på terrorisme og krige for regimeskifte, og endda for samarbejde om økonomisk fremskridt.

EIR og LaRouche PAC bakker op om præsidenten i dette, ved at gøre VIPS-afsløringen af »Russia-gate-fupnummeret« kendt i hver eneste politiske diskussion og alle valgkreds-borgermøder, og ved at sprede ideen om LaRouches »Fire Love« for et reelt, økonomisk opsving, der begynder med genindførelse af Glass-Steagall og skabelse af en statslig kreditinstitution til infrastruktur og varefremstilling.

Kinas »Bælte & Vej Initiativ« er i færd med at blive til en sådan række af store infrastrukturprojekter i hele Eurasien og Afrika – med så meget produktiv kredit, som tilføres dem, fra Kina, Rusland og med konkurrence fra Japan, at der er alverdens plads for, at USA kan tilslutte sig og se sin egen, økonomiske infrastruktur opbygget på ny i processen. Præsident Trump og hans kerneregeringsfolk kan tydeligvis ikke se, hvordan de skal gøre dette, især ikke med det konstante krigsangreb imod dem.

Amerikanerne må derfor mobilisere sammen med os for at besejre det uhyrlige svindelnummer med »Russia-gate« og give præsidentskabet en strategi for økonomisk genopbygning, der kan lykkes.

Foto: Præsident Donald J. Trump, 22. juli, 2017. (Official White House Photo by Andrea Hanks)

RADIO SCHILLER 7. aug. 2017:
Britisk hånd bag offensiv i USA for
kup imod
Trump og forfatningen og for krig
imod Rusland

v/ formand Tom Gillesberg.

Zeus må ødelægges – Prometheus sættes
fri.

Uddrag af Dialog med
Manhattanprojektet,

5. aug., 2017:

»LaRouche: 'Faren er atomkrig
– aflys Det britiske Imperium; red
folket'«

Lyndon LaRouche har understreget, at vi nu er ved et punkt, hvor denne sameksistens, denne symbiotiske relation, som man ser i den amerikansk-britiske »særlige relation«, må ødelægges. Menneskeheden må nå til et voksenstadium, hvor man ikke har denne imperiepolitik, der har ligeværdig status med menneskeheden. Zeus må ødelægges – Prometheus sættes fri.

Renée Sigerson (LaRouche-bevægelsen): I ånden af vor umistelige ret til stræben efter lykke, vil jeg blot tilføje et element til denne diskussion, og vi kan forhåbentlig diskutere dette mere fremover. Men det, jeg gerne vil bringe

ind, er, at grunden til, at dette historiske øjeblik er så afgørende, er ikke, at der eksisterer atomvåben; men at atomvåben eksisterer, fordi Det britiske Imperium i løbet af det 20. århundrede, gennem folk som Bertrand Russel og H.G. Wells osv., indså, at, uden sådanne ødelæggende, verdensomspændende supervåben, ultimative masseødelæggelsesvåben, ville de (Det britiske Imperium) blive fjernet fra Jordens overflade; at menneskehedens udvikling var ved at nå et punkt, hvor deres pant var ved at udløbe.

Vi må konstant tale om dette, når vi mobiliserer folk til at gå med i organisationen, og i mine diskussioner med folk er mit mentale billede af Det britiske Imperium en brændende fakkel, hvor – til forskel fra Prometheus – ilden ikke organiseres for at hjælpe menneskehedens fremtid, men at de bliver brændt til sod. Det, de prøver at gøre, er at redde sig selv i tide, før det nye, økonomiske system, som Lyn har skabt, fjerner dem fra Jordens overflade.

Spørgsmålet om Lys personlige rolle i at bringe historien til et punkt, hvor de, bogstavelig talt, må ødelægge menneskeheden for at de selv ... I ved, digteren John Milton (1608-1674) sagde om dette, på tidspunktet for det fremvoksende, venetianske, britiske oligarki, han sagde, de ville »hellere herske i helvede end tjene i himlen«. Og de er virkelig så sataniske. Opiatepidemien, som de har opfundet, som HSBC har opfundet i USA[1] – som vi advarede mod; vi skrev en bog om HSBC i 1979, og vi sagde til folk, hvis I slipper disse svin ind i landet, så har vi inden for én generation en opiatepidemi her i USA. Dette er de folk, der kørte Opiumskrigen mod Kina. Og vi havde desværre *fuldstændig ret i*, at det skete.

Det fantastiske ved Lyn er, at her stod han i Indien, i 1945-46, og han så alt dette! Og jeg er virkelig overbevist om – han har aldrig sagt det præcist – at det var grunden til, at han besluttede, han måtte blive økonom, for disse unge indere kom hen til ham og sagde, »amerikanske soldat, amerikanske soldat? Efter krigen, vil du så gå ud og skaffe os maskiner? Vil du hjælpe os til at blive industrialiseret? Vil du hjælp os med at afkaste dette åg?« Og han holdt sit løfte til dem om, at han ville hjælpe, men han gjorde det ved at hellige sig opdagelsen af et princip, som er, at roden til økonomisk udvikling faktisk er menneskelig kreativitet. Det er noget ikke-fysisk, som er menneskelig kreativitet, som er den faktiske årsag og rod til økonomisk udvikling.

Og det er spredningen af *denne idé* i verden, inkl. i det folkerige Kina i dag, som nu er i færd med at bringe Det britiske Imperium, og imperieideen om menneskehedens slaveri, til et punkt, hvor det afgår ved døden.

Så de har intet andet valg end at sprænge os alle sammen i stykker, eller også

fortsætte med at drive sig selv bankerot og selv brænde, ligesom denne her bygning, som de nedbrændte i London (Grenfell Tower). I ved, den britiske befolkning har nået enden af sit reb: for, man har disse sociale boligbyggerier, som de beklædte med brandfarlig isolering, så hvis man stryger en tændstik det forkerte sted, brænder bygningen ned på 20 minutter, og 100 mennesker dør. I har sikkert hørt om dette; det er en metafor for, hvor sindssyge, de er! De er fuldstændig sindssyge! Og derfor er de så farlige, men også sårbare.

Og jeg mener, at den ånd, Patrick (en tidligere spørger) eksemplificerer, og som vi alle har i os, er, at vi vil opnå vores stræben efter lykke og bringe disse fyre til fald og blive dem kvit, rent faktisk blive dem kvit, og derfor diskuterer vi dem for at indgyde os selv selvtillid mht., at vi kan formidle dette til folk. Det var, hvad jeg ville sige.

Diane Sare (mødeleder): Virkelig godt. Vil du, Will (Wertz), sige noget som afslutning?

Will Wertz (redaktionen, *EIR*): Det vil jeg blot støtte. Pointen er, at Det britiske Imperiums eksistens ikke er noget, der bør accepteres som »sådan er tingene«. I så fald har vi det, der hedder et manikæisk (sort-hvidt) univers, hvor godt og ondt sameksisterer. Og der er i realiteten et problem, som udviklede sig efter renæssancen, og som er, at man fik udviklingen af nationalstaten; på den anden side, så fik nationalstaten ikke overherredømmet i hele verden, og imperiesystemet blev ved at eksistere. Lyndon LaRouche har understreget, at vi nu er ved et punkt, hvor denne sameksistens, denne symbiotiske relation, som man ser i den amerikansk-britiske »særlige relation«, må ødelægges. Menneskeheden må nå til et voksenstadie, hvor man ikke har denne imperiepolitik, der har ligeværdig status med menneskeheden. Zeus må ødelægges – Prometheus sættes fri.

Hele videoen kan ses her: <https://www.youtube.com/watch?v=GjttaTmlA9g>

Foto: Relief i marmor af ukendt, italiensk kunstner, 3. årh. e. Kr.: Prometheus skaber mennesket under Athenes ledelse. Athene var i græsk mytologi gudinde for visdom. (Louvre-museet).

[1] Se *EIR*-artikel, februar 2015: Vil HSBC-skandalen sænke Wall Streets Obama-præsidentskab? <http://schillerinstitut.dk/si/?p=5202>

Det er et internationalt anliggende at stoppe kuppet imod Trump.

LaRouche PAC Internationale Webcast, 4. august, 2017

Zepp-LaRouche: Jeg mener, at dette ikke blot er en vedtagelse i Senatet, eller i Kongressen; men dette handler om præsidenten i amerikansk historie lige fra USA's grundlæggelse. For det, som denne vedtagelse gør, er, at den fuldstændig omstøder den Amerikanske Forfatning, der giver præsidenten beføjelserne til at bestemme udenrigspolitik. I henhold til den aktuelle situation, efter at Kongressen (Repræsentanternes Hus) og Senatet med dette overvældende flertal vedtog at indføre sanktioner, så, hvis præsident Trump ønskede at omstøde dette, skulle han sende et brev til Kongressen; og Kongressen er forpligtet til at svare inden 30 dage for enten at godkende eller afvise det. Det betyder, at Kongressen kaprer beføjelsen til at bestemme politikken fra præsidenten. Jeg tror, det amerikanske folk hellere må se at vågne op til den kendsgerning, at det, der her bliver fjernet, er den Amerikanske Forfatning.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Jason Ross: Godaften. Det er fredag, 4. august, 2017. Jeg er aftenens vært, og vi er meget glade for at have med os i studiet som vores særlige gæst, Helga Zepp-LaRouche via video fra Tyskland. Godaften, Helga.

Helga Zepp-LaRouche: Godaften, hvordan går det?

Ross: Fint! Som en lille indledning til aftenens show, før vi hører fra Helga, så så vi i denne uge, at Donald Trump underskrev loven om sanktioner, der blev vedtaget af Huset og Senatet – HR 3364 – der indfører sanktioner mod Iran, Nordkorea og Rusland. En del af loven hævder som selvfølgelig, at Rusland blandede sig i det amerikanske valg; en del af loven siger, at USA aldrig vil anerkende Krim som en del af Rusland; og loven binder præsidentens hænder på mange måder mht. sanktioner mod Rusland og mange diplomatiske prioriteringer, diplomatiske krav, der er vedtaget af Huset og Senatet snarere end gennem den udøvende gren (præsidenten). Donald Trump underskrev i denne uge loven og udstedte en erklæring i forbindelse med underskrivelsen, mht. de dele af loven, han finder forfatningsstridige. I går tweetede Trump, at »Vores relation med Rusland er på det laveste og farligste punkt nogensinde. Et meget farligt

lavpunkt. Det kan I takke Kongressen for«, siger han.

Rusland responderede ved at kræve udvisning af et vist antal amerikanske diplomater ned til samme niveau som russiske diplomater i USA; noget lignende det, præsident Obama gjorde med russiske diplomater og russisk diplomatejendom, osv. Det betyder overordnet set, at det virkelig øger presset på de amerikansk-russiske relationer og gør det meget vanskeligt for Trump at gennemføre ét af sine kampagneløfter, som var en potentiel opnåelse af detente med Rusland. Med hans berømte ord, »Det er ikke dårligt at komme godt ud af det med Rusland; det er en god ting.«

Jeg vil gerne have Helga på nu for at tale om vores syn på dette. Jeg ved, din mand, Lyndon LaRouche, har sagt, at, hvis dette kup mod Trump lykkes, så vil det virkelig lægge truslen om atomkrig op på bordet. Hvad er din mening om situationen?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, at dette ikke blot er en vedtagelse i Senatet, eller i Kongressen; men dette handler om præsidenten i amerikansk historie lige fra USA's grundlæggelse. For det, som denne vedtagelse gør, er, at den fuldstændig omstøder den Amerikanske Forfatning, der giver præsidenten beføjelserne til at bestemme udenrigspolitik. I henhold til den aktuelle situation, efter at Kongressen (Repræsentanternes Hus) og Senatet med dette overvældende flertal vedtog at indføre sanktioner, så, hvis præsident Trump ønskede at omstøde dette, skulle han sende et brev til Kongressen; og Kongressen er forpligtet til at svare inden 30 dage for enten at godkende eller afvise det. Det betyder, at Kongressen kaprer beføjelsen til at bestemme politikken fra præsidenten. Jeg tror, det amerikanske folk hellere må se at vågne op til den kendsgerning, at det, der her bliver fjernet, er den Amerikanske Forfatning. Jeg vil tro, at alle amerikanske patrioter, der elsker Amerika – og jeg ved, at det amerikanske folk generelt er meget patriotisk – de må forstå dette moment. For, dette kan ikke være tilfældet, og forblive ignoreret. Dette har så mange implikationer.

Min mand, Lyndon LaRouche, sagde, at, hvis dette består, er vi tilbage til en umiddelbart overhængende konfrontation med Rusland – og også Kina – som vi var under Obama-administrationen og de neokonservatives kontrol; som har kontrolleret USA's politik under to embedsperioder under George W. Bush, og to perioder under Obama. Det var disse neokonservative, der var fuldstændig oprørt over, at en systemisk 'outsider', eller en person, der ikke tilhørte systemet – som Donald Trump – vandt valget. Jeg husker klart, at, den 21. januar, havde den britiske avis *The Spectator* allerede en overskrift, der lød, at det blot var et spørgsmål om tid, før man ville få Trump ud af embedet gennem impeachment

(rigsretssag), gennem et kup, eller gennem politisk mord! Processen frem mod impeachment er helt i gang, som I ved. Det er netop blevet offentliggjort, at Robert Mueller, den særlige rådgiver, allerede har en 'grand jury' (juridisk enhed, der kan undersøge og afgøre, om der er belæg for at anlægge en strafferetssag, -red.), der angiveligt skulle være hemmelig; men der har igen været et læk til *The Guardian* og andre medier. Så formålet med dette er tydeligvis at fremme en eller anden historie, der viser bånd fra Trump eller hans team til Rusland.

Lad mig understrege dette helt klart. Sandheden om dette her skal ud. Det er rent historisk af den allerstørste betydning, at VIPS-organisationen – *Veteran Intelligence Professionals for Sanity* – tidligere højtplacerede efterretningsfolk fra diverse amerikanske efterretningsorganisationer, for omkring en uge siden sendte et memorandum til præsident Trump; hvori de fastslog, baseret på deres indiskutable ekspertise og kriminaltekniske beviser, at der ikke fandt nogen russisk hacking sted. I stedet var der tale om et insider-læk; der var nogen, der simpelt hen downloadede data fra DNC-computerne, og som dernæst maskerede det hele, som om det var blevet udført af russerne. At efterforske dette og diskutere disse resultater fra VIPS-memoet, er den vigtigste måde, hvorpå dette kup kan køres af sporet. Heldigvis har ét af de kongresmedlemmer, der var modig nok til at stemme imod denne uhyrlighed – Dana Rohrabacher – allerede kommenteret VIPS-memoet. Jeg mener, at vi må mobilisere den amerikanske befolkning til at kræve, at Kongressen indbyder VIPS-repræsentanterne til at aflægge forklaring, til at fremlægge deres beviser, og ligeledes bestræbelserne fra sådanne personer som kongresmedlem Nunes, der efterforsker, hvem det var, der afslørede dette, hvem, der lakkede. Og ligeledes senator Grassleys bestræbelser for at gøre det samme; det må støttes. Derudover mener jeg generelt, at denne Kongres fuldstændig har bragt sig selv i miskredit. Kongressens anerkendelses-rate er lige nu, iflg. de seneste opinionsmålinger, kun 10 %; det er ligeledes et historisk lavpunkt, mener jeg.

Men jeg mener, det nu afhænger af det amerikanske folk; og man bør finde alle mulige organisationer og institutioner, der repræsenterer folket, og som støtter præsident Trump. Retfærdigheden må ske fyldest; de, der lakkede, må gøres til genstand for efterforskning; og sandheden må genoprettes. Dette er af den største, strategiske betydning. Dette er ikke blot en intern, amerikansk affære; jeg mener, at russernes karakteristik, at dette er en intern kamp, ikke er korrekt. Jeg mener, at dette er noget langt mere dystert. Den tidligere våbeninspektør i Irak, Scott Ritter, som var våbeninspektør under Irakkrigen, kom med en dybtgående karakteristik. Han sagde, den kendsgerning, at der var denne totale enstemmighed i de amerikanske medier, FBI, andre amerikanske efterretningstjenester og næsten enstemmighed i begge Kongreshuse; hvordan får

man en sådan fuldstændig – i Tyskland ville man sige »Gleichschaltung«, ensretning – hvordan får man et sådant enstemmigt kor? Scott Ritter peger på spørgsmålet om, at dette peger på en langt mere generel sammensværgelse, der finder sted i det amerikanske samfund. Jeg ved, at folk normalt bliver meget enerverede, når man nævner ordet »sammensværgelse«, men jeg mener ikke, der findes andre ord, der kan karakterisere det, der foregår. Man har det, folk nu om dage kalder »deep state«, og som forsøger at omstøde valget af en amerikansk præsident; og så har man briternes rolle i alt dette her. Jeg mener, at der er en indsats fra Det britiske Imperiums side, efter en genetablering af kontrollen over amerikanske institutioner, for at gå tilbage til det, vi engang havde med de neokonservative i 1992 – Wolfowitz-doktrinen; og som var ideen om, at USA aldrig skulle give noget andet land eller nogen anden gruppe af lande lov til at overgå USA's militærpolitiske eller militære magt. Det var et kup, udført af de neokonservative efter Sovjetunionens kollaps, og de gik frem for at forsøge at etablere en unipolær verden. Jeg mener, at dette præcist kommer til udtryk i det, Kongressen gjorde med disse sanktioner, og det betyder gennem implikation, at gå tilbage til konfrontationen med Rusland, og selvfølgelig en genoptagelse af spændingen i relationerne med Kina.

Dette er en krigssti. Dette har utrolige implikationer. Jeg vil blot nævne et par stykker af dem. For det første, så reagerede premierminister Medvedev meget skarpere end præsident Putin. Han sagde, at dette afslutter håbet om en forbedring mellem USA og Rusland. Så var der diverse kommentarer i kinesiske publikationer, der tilbød at hjælpe Rusland mod virkningerne af sanktionerne; og som ligeledes sagde, at dette blot vil betyde en meget tættere forhold mellem Rusland og Kina, og sammen har vi en afskrækkelse imod USA. Det var ikke det, kineserne ønskede; de har tilbudt USA at samarbejde omkring Bælte & Vej Initiativet; men det er, hvad det fører til.

Lad mig blot påpege to yderligere sidevirkninger af dette. Det er relationen med Europa, for sanktionerne har som deres primære mål leveringen af russisk naturgas og ideen om at bygge endnu en gasledning – Northstream II; som Tyskland har brug for, fordi olieforsyningerne fra Mellempøsten er meget lunefulde pga. den ustabile situation dér. Oliereserverne i Nordsøen er ved at være udtømt. Sanktionerne ville selvfølgelig, fordi USA fremfører, at de har ekstraterritorial bemyndigelse, ramme alle de firmaer, der producerer materialer og byggetjenester til projekter med russerne. Dette er fuldstændig umuligt. Det ville f.eks. også ramme europæiske investorer i USA, hvis de gør forretninger med Rusland; de kunne blive eksproprieret i USA, eller deres kapital indefrosset, og sådanne ting. Dette skaber ødelæggelse. Den Europæiske Union og den tyske regering har allerede sagt, at de vil overveje modforholdsregler; at dette kunne føre til en handelskrig. Forbløffende nok har en talsmand for en

førende tænketank, der står den tyske regering nær, netop sagt, at dette vil give bagslag, for, hvorfor skulle lande, der rammes af sanktionerne, være med til at gennemføre dem? Så han forudsiger, at der kommer en boomerang-effekt for amerikanerne; men det er selvfølgelig en effekt, der er meget farlig. Forskellige tyske industrisammenslutninger er ligeledes kommet frem og har sagt, at dette er fuldstændig uacceptabelt.

På et mere fundamentalt plan bringer dette hele spørgsmålet om international lov (folkeretten) frem. Hvorfor tror USA, at deres amerikanske lov kan træde i kraft i hele verden? Dette er en krænkelse af international lov, og dette er derfor en krise uden fortilfælde. Den har, som jeg sagde, implikationer for den Amerikanske Forfatning, for international lov, for relationerne med Rusland og Kina; den kan, for første gang, bryde alliancen med Europa. Så jeg tror, folk virkelig forstår, at dette må omstødes.

Ross: Fantastisk! Dette sætter virkelig scenen. Kan jeg bede dig om at forklare et bestemt punkt? Du kom med ideen om, at folk har en »deep state« (omtr. 'staten i staten', -red.), der kører USA. Hvor det altså ikke kun drejer sig om denne enkelte lov, men, at der igennem længere tid har været en voksende magt fra visse agents side internt i USA. Lad mig stille dig et spørgsmål om måder, hvorpå folk fortolker disse ting. En måde er, at der simpelt hen er en koldkrigsmentalitet, der ikke er blevet overvundet; folk lever i fortiden og ser stadig Rusland som en trussel, hvor de i tankerne sammenligner Rusland med Sovjetunionen. En anden måde er ideen om »deep state«; at efterretningstjenesterne har udviklet et slags begær efter magt for sig selv. Tag f.eks. eksemplet med J. Edgar Hoover; og at disse tjenester ønsker at køre USA af en særlig grund. Du rejste et spørgsmål, som de fleste kommentatorer ikke rejser, og som er briterne; eller, at der er noget uden for amerikansk indenrigspolitik, der udformer denne opposition til samarbejde med Rusland. Og, med dine mange rejser til Kina og med dit arbejde med Verdenslandbroen – Bælte & Vej Initiativet – har du en meget dyb forståelse af et andet paradigme, der i stigende grad slår rod i verden.

Kunne du sige mere til vore lyttere om, hvad du ser som manglerne i ideen om »deep state« eller den Kolde Krig? Med andre ord, hvad er det, der virkelig promoverer denne opposition til samarbejde med Rusland? Hvad kan vi gøre ved det?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, det er en reminiscens af geopolitik, og geopolitik er den idé, at man har en gruppe nationer eller en nation, der har en fundamental interesse imod en anden nation eller en anden gruppe nationer; og, om nødvendigt, så kan man kæmpe for dette i krige. Det var denne tankegang, der

førte til to verdenskrige i det 20. århundrede, og det er indlysende, at, hvis vi ikke overvinder dette i atomvåbenalderen, så taler vi om faren for den menneskelige arts udslettelse, hvis det kommer til krig. Vi er meget nærmere ved dette, end de fleste mennesker bryder sig om at tænke på. Da Sovjetunionen gik i opløsning mellem 1989 og 1991, opstod der muligheden for at få en varig fredsorden. Kommunismen var blevet besejret, og vi foreslog på dette tidspunkt den Eurasiske Landbro; allerede dengang kaldte vi det, den Nye Silkevej. Det var ideen om at etablere et nyt paradigme med samarbejde i alle deltagende landes interesse. Det ville have været en politik, der i høj grad ville have ændret historiens kurs, men, på det tidspunkt havde man Margaret Thatcher, man havde Bush senior, man havde Mitterand; og de besluttede, at, for at forhindre Rusland i nogensinde igen at rejse sig, fra at reducere Sovjetunionen, der var en supermagt, og til at blive et Rusland, der blot skulle være et tredjeverdensland, der producerede råmaterialer. De besluttede, at, i stedet for at få en fredsorden, så lad os satse på den gamle, angloamerikanske politik med at styre verden som et imperium; og lad os gennemtvinge en unipolær verden. Det var politikken i 1990'erne og begyndelsen af 2000'erne; dette var ideen om regimeskifte, dette var ideen om 'farvede revolutioner'. Dette har ligget til grund for krigen, der byggede på løgne, i Afghanistan, Irak, mordet på Gaddafi; disse politikker har ødelagt Mellemøsten. De har været årsag til flygtningekrisen; de har næsten udløst et sammenbrud af den Europæiske Union, for der er ikke tale om nogen Union, som det blev klart under flygtningekrisens forløb.

Denne politik står nu for at eksplodere. Alan Greenspan, af alle personer – den person, der igen og igen advarede mod overstrømmende irrationalitet – er netop trådt frem og har sagt, at der er en ny nedsmeltning af en gældsboble på vej, og at dette vil udløse et krak på aktiemarkedet. Dette imperium er i færd med at kollapse, og jeg mener, det er grunden til, der hersker en sådan desperation for at forhindre Kinas fremvækst; selv om Kina har tilbudt en totalt anden model, der ikke bygger på geopolitik, men derimod bygger på »win-win«-samarbejde; og hvori alle nationer, der samarbejder i Bælte & Vej Initiativet, ville få gavn af det.

Jeg mener, at det, som virkelig står på spil her, er: Går vi tilbage til Det britiske Imperium? Og folk, der kender amerikansk historie, ved meget vel, at Det britiske Imperium aldrig har opgivet ideen om at generobre USA. Kong George III mistede forstanden på tidspunktet for den Amerikanske Revolution, og de forsøgte at vinde Amerika tilbage; først i Krigen i 1812, og dernæst i Borgerkrigen, hvor Det britiske Imperium var allieret med Konføderationen (Sydstats-udbryderstaterne). De finansierede Konføderationen gennem Østkystbankerne. Efter dette indså de, at dette ikke kunne gøres militært, så

dernæst forsøgte briterne at underminere det amerikanske *establishment* og overbevise dem om at styre verden som et imperium, der byggede på den angloamerikanske, særlige relation.

Ser man på hele operationen imod Trump, som i realiteten begyndte længe før Trump vandt valget; det var britisk efterretning, der initierede dossiererne, som fabrikerede efterretninger. Men, de blev så selvfølgelig hjulpet af amerikanske efterretningstjenester, hvor strukturen fra Obama-perioden stadig eksisterede. Så man har virkelig – »deep state« er for kort en formulering, for det inkluderer ikke den kendsgerning, at dette er et britisk kup. Det aftalte spil er ikke med Rusland; det aftalte spil er med Det britiske Imperium. Amerikanere må forstå, at hele deres revolution står på spil; Forfatningen – der stadig, med hensyn til forfatninger, er et af de mest fantastiske dokumenter i verden – den er totalt i fare. Det er allerede blevet overtaget, og dét må det amerikanske folk omstøde.

Ross: Stærke ord. Mange tak. Jeg tror, vores mission står temmelig klart på dette tidspunkt. Vi ser nogle muligheder for, hvad der kan ske, hvis vi skaffer os af med denne mentalitet om global konflikt. Blot et enkelt eksempel ville være, at præsident Trump stoppede Obama-programmet for at bevæbne de såkaldte syriske »oprørsgrupper«. Alene en sådan handling ville være en ændring af den retning, vi har gået i det seneste halvandet årti med de krige for regimeskifte, vi har haft. At sige, det gør vi ikke mere. Vi siger, OK, der kunne blive ting, som hvis vi opgiver dette fremstød for konflikt.

Jeg vil gerne afslutte vores show med nogle ideer til, hvad folk kan gøre, og nogle rapporter om, hvad folk har gjort. Én ting er dette VIPS-memo, som vi har diskuteret og dækket meget på vores webside. Der har været meget aktivitet i landet; vi kan vise jer nogle billeder herfra om et øjeblik, af den form for aktiviteter, vi har været engageret i – stævner på gaden her i New York City. Her er ét til. Det er meget vigtigt, at denne historie kommer ud, for det er absolut eksplosivt; og det virker, det kommer ud. Det er et spørgsmål, som, som vi nævnte, kongresmedlem Rohrbacher har rejst; dette er noget, som bliver rejst af mange af de nye, alternative kilder. Oliver Stone har for nylig igen rejst spørgsmålet, og folk i hele landet rejser det på steder som under møder, der afholdes af kongresmedlemmer. For eksempel havde Ted Lew for nylig et borgermøde i sit valgdistrikt, og han blev af en LaRouche PAC-aktivist spurgt, »Hej, hvis DNC-computerne blev hacket, hvorfor har FBI så aldrig efterforsket dem?« Bare pil denne historie fra hinanden. Der er kommet breve i et pænt antal til avisredaktioner, og som bliver publiceret i aviser i hele landet. Der har været folk, der har indsat annoncer i de lokale aviser, og som siger, at I skal kende til denne historie om, at den russiske hacking var et inside job. Læs VIPS-

memoet; gå ind på LaRouche PAC websiden.

Vi har en tilhænger, der har holdt gårdudsalg for at rejse midler til LaRouche PAC. Vi har folk, der afholder stævner i deres hjemby. Et eksempel fra Connecticut, hvor en LaRouche-tilhænger sagde, »Jeg laver et stævne foran mit rådhus«. Det gjorde han, og vi havde et succesfuldt stævne dér, som blev dækket af lokalaviserne og det hele. Byråd, radiointerviews. Der foregår en masse aktivitet. Vi var f.eks. uden for Chuck Schumers kontor i New York; vi spurgte folk, hvor de syntes, vi skulle 'smide' (chuck) Schumer hen, hvilket ville være en vidunderlig idé. Der er rigtig meget at gøre. Ordet om dette må absolut spredes i sammenhæng med, hvad alternativet kunne blive.

Jeg vil gerne takke Helga Zepp-LaRouche for at være med os her i dag. Jeg vil gerne spørge dig, om du har yderligere kommentarer som afslutning af showet?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, at dette er et af de historiske øjeblikke, hvor det er det enkelte individ, der tæller. Jeg ved, mange mennesker er blevet deprimeret, fordi de ikke tror, man kan gøre noget alligevel; men jeg mener, at vi er lige så tæt på Tredje Verdenskrig lige nu, som vi er på et fuldstændig nyt paradigme. Forestil jer blot en fremtid, hvor Amerika igen vil være venner med andre lande. De fleste folk kan godt lide amerikanere; de kan ikke lide det aktuelle kup, og de kan ikke lide de britiske politikere, der er kommet fra den amerikanske regering i de seneste 16 år. Men, det amerikanske folk har givet udtryk for noget meget vigtigt med valget af præsident Trump. Hvis det amerikanske folk omgående ville gribe muligheden for at støtte denne præsident – Trump har indledt en forbedring af relationen med Xi Jinping; han har fundet et godt samtaleniveau med Putin på G20 i Hamborg. Kina har tilbudt at hjælpe med ved genopbygningen af USA's infrastruktur og indbudt USA til at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet i hele verden. Hvorfor kan USA, Rusland og Kina, som de tre, mest betydningsfulde nationer, ikke arbejde sammen? Hvis dette kan opnås, kan I så forestille jer, at vi kan få en tryk fred i verden? At vi kan arbejde sammen om at fjerne fattigdom, ikke alene i USA, men overalt? Jeg mener, at dette er de spørgsmål, vi bør tale om, og jeg er enormt overbevist om, at der er noget meget godt i det amerikanske folk, der vil sejre.

Ross: Vidunderligt! Godt. Mange tak. Tak til alle for at være med os i dag. Vi beder om, at I bliver medlem af LaRouche PAC; at I følger denne YouTube-kanal og sørger for at modtage besked om alle vore videoer, alt det, vi udgiver. Og det materiale, vi har diskuteret – VIPS-memoet fra *Veteran Intelligence Professionals for Sanity*, og videoerne, vi har fremstillet om spørgsmålet – kan ses på din YouTube-kanal. I finder mere i videobeskrivelsen, og vi har her et link til en af disse videoer til jer.

(dansk: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=20816>)

Tak for at se med; lad os se at komme i gang!

Svar mig på én ting: Har du modet til at stoppe en atomkrig?

Leder fra LaRouche PAC, 3. august 2017 – Vanviddet i det overvældende flertal i den amerikanske Kongres – Huset og Senatet – med hvilket deres blodtørstige lov om sanktioner blev vedtaget i sidste uge, var en markant demonstration af den sandhed, Lyndon LaRouche har fremført i månedsvi: at, hvis det britiskorkestrerede kup imod præsident Trump lykkes, vil det anbringe os lige midt i en atomkrig. »Folk er ikke klar over, hvad disse våbensystemer er i stand til at gøre«, sagde han i dag. »USA marcherer mod atomkrig.«

Torsdag tweetede præsident Trump, at »Vore relationer med Rusland befinder sig på det farligste lavpunkt nogensinde. Det kan I takke Kongressen for ...« Og, på én af sine to underskriftserklæringer på denne lov sagde præsidenten, »De, der skabte vor Forfatning, lagde udenrigsanliggender i hænderne på præsidenten. Denne lov vil vise det viselige i dette valg ... Jeg opbyggede et virkelig storslået selskab til en værdi af mange milliarder dollars. Det er en stor del af årsagen til, at jeg blev valgt. Som præsident kan jeg indgå langt bedre aftaler med fremmede lande, end Kongressen kan«. Lyndon LaRouche erklærede sig hjerteligt enig i alle disse udtalelser.

Ingen af vore kontrollerede medier har fundet det umagen værd at rapportere, at præsident Trumps underskrivelseserklæring sagde, at de vigtigste dele af denne lov er forfatningsstridige, som de vitterligt også er, hovedsagligt af de ovenstående årsager, han angav – og sagde, at han ikke ville håndhæve dem. Det er nu op til det amerikanske folk at give ham den nødvendige støtte til at besejre opstanden imod ham og forhindre en umiddelbar atomkrig, der ellers vil blive tilfældet.

Nogle ukloge russiske ledere – men ikke præsident Putin – er tilsyneladende uvidende om, hvad det er, der virkelig foregår i dette land, og kommer med krigeriske udtalelser, der på behørig vis opsnappes og gentages i

britiskkontrollerede amerikanske medier, af åbenlyse grunde. Præsident Putins talsmand, Dmitry Peskov, nægtede at kommentere et uklogt opslag på Facebook af premierminister Medvedev. Præsident Putin selv har begrænset sin respons på udtalelsen til at sige, at der på nuværende tidspunkt ikke er grund til, at Rusland skulle introducere yderligere modforholdsregler mod USA.

De selvsamme, kontrollerede kongresmedlemmer, der var ansvarlige for vanviddet med »sanktionerne«, går nu frem med endnu mere ekstreme krigsprovokationer – bedst som man troede, det var umuligt! I går rapporterede »*Politico*«, at den version af National Defense Authorization Act (NDAA), der allerede er blevet vedtaget i Repræsentanternes Hus, såvel som den, der er under overvejelse i Senatet, rent faktisk ville tvinge Pentagon til at krænke INF-traktaten (Intermediate-Range Nuclear Forces Treaty), der blev forhandlet igennem af præsident Reagan og Sovjetunionens generalsekretær Gorbatsjov i 1987!

Samtidig opfanger vore aktivister signaler om et voksende oprør blandt amerikanerne, som under en massestrejke. Vi må forene dem omkring Lyndon LaRouches »Fire Nye Love« fra 10. juni, 2014.

Foto: Den russiske præsident Putin omgivet af ledende russiske generaler under den Store Flådeparade i Skt. Petersborg, 30. juli, 2017. (photo Russian MOD / eng.mil.ru)

[Aflør den britiske bluff: De er bankerot, og de lyver om Trump og Russia-gate](#)

Leder fra LaRouche PAC, 2. august, 2017 – Fra Seattle til Greenwich, fra Frankrig til Spanien banker den internationale LaRouche-bevægelse løs på Det britiske Imperiums plan om at vælte Trump-regeringen, en plan, hvis præmisser udelukkende er den Store Løgn, at den russiske præsident Vladimir Putin hackede DNC-computere for at det amerikanske præsidentvalg i 2016 skulle vindes af Trump.

Denne mobilisering rammer virkelig hårdt, men den må nu optrappes med en forkortet tidsramme, før Det britiske Imperium lykkes med deres kupforsøg, hvilket ville bringe verden til randen af atomkrig. Vi befinder os i en

position, hvor vi kan bryde situationen op på vid gab, med hjælp fra VIPS-memoet, fordi flertallet af den amerikanske befolkning ikke køber hele eventyret om Ruslands rolle, og heller ikke fremstødet for konfrontation og krig med Rusland og Kina. De har ikke en klar idé om, hvilke politikker, der *bør* vedtages – det er en opdragelses- og uddannelsesopgave, der ligeledes tilfalder os – men de ved, at hele anti-Trump medietumulten lugter ekstremt dårligt.

Den britiske bluff må afsløres; hverken det amerikanske folk eller præsident Trump bør fortsætte med at spille efter deres spils riggede regler. Deres imperium er gennemgribende bankerot og tigger og beder om at blive begravet af FDR's Glass/Steagall-politik og etableringen af et kreditsystem efter Hamiltons principper, og som opkobler de amerikanske kontinenter og Europa til Kinas Bælte og Vej Initiativ.

I dag bemærkede Helga Zepp-LaRouche, at præsident Trump kunne udmanøvrere hele spilleindsatsen omkring hele Kongressens bissen hen imod sanktioner mod Rusland, Iran og Nordkorea – en lov, der desværre i dag blev underskrevet og sat i kraft [af præsidenten], selv om det skete med en medfølgende erklæring fra præsidenten, der korrekt karakteriserer loven som forfatningsstridig – gennem nye, uventede initiativer, såsom at indkalde til et hastetopmøde med Putin for i fællesskab at adressere fælles interesser mht. økonomien, terrorisme, narkohandlen osv.

I mellemtiden raser der en særdeles synlig politisk kamp i og omkring Trump-administrationen i Washington. Vicepræsident Mike Pence er på turne i nationerne på Balkan for at promovere konflikt med Rusland, hvor han synker helt ned til sådanne absurde dybder som til at karakterisere Montenegro (befolkning 600.000) som »en inspiration for verden« for at gå op imod Rusland og tilslutte sig NATO. Samtidig sagde udenrigsminister Rex Tillerson til pressen, at han og den russiske udenrigsminister Lavrov »forsøger at finde veje til at bringe denne relation tilbage, tættere på hinanden«, og at »vi arbejder tæt sammen med Rusland og andre parter« i kampen mod terrorisme i Syrien.

Hvad det bliver til – krig eller fred, depression eller udvikling – ligger i vid udstrækning i vore hænder.

Foto: LaRouche PAC mobiliserer på en travl gade i Houston, Texas. Dagen igennem standser mange bilister for at diskutere.

»Alt kan falde på plads, eller kunne falde fra hinanden« – Topmøde mellem Trump og Putin fredag er historisk vendepunkt

Leder fra LaRouche PAC, 6. juli, 2017 – Med det planlagte topmøde fredag, der nærmer sig, mellem præsidenterne Trump og Putin, er der et stort potentiale for et brud, væk fra det britiskorkestrerede fremstød for at sabotere samarbejde mellem Rusland og USA. Men, som Helga Zepp-LaRouche i dag advarede om, så er der imidlertid ingen tid at spille på selvtilfredshed –

»Alt kan falde på plads, eller kunne falde fra hinanden«.

Situationen i Nordkorea drives helt ud på randen, og skylden lægges på Kina, alt imens briterne fabrikkerer *fake-news* om et kemisk angreb i Syrien, hvor skylden lægges på russerne! Vi har spørgsmålet om krig eller fred liggende lige foran os!

Briterne og de neokonservative i både det Republikanske og Demokratiske parti i USA, med de løgnagtige medier som heppekor, ønsker at bringe USA tilbage til Obamas kurs mod krig med Rusland og Kina. Niveauet af kampagnehysteri og desperation for at bringe præsidenten til fald blev i dag udstillet under pressekonferencen mellem præsident Trump og den polske præsident Andrzej Duda, der fandt sted efter deres møde i Warszawa, og hvor en reporter forsøgte at lægge en fælde for Trump og sagde: »Svar ja eller nej; blandede Rusland sig i det amerikanske valg?« Trump levede op til situationen og sagde, i parafrase: »Det kunne have været Rusland, og det kunne have været andre lande. Jeg mener, det har fundet sted i mange år.«

Trump nævnte ikke eksplicit briterne, men han er selvfølgelig helt bekendt med det platte dossier, fuld af løgn, som blev udarbejdet af den britiske MI6-agent, Christopher Steele (på lønningslisten over britiske aktiver hos både det Republikanske og Demokratiske parti, og måske også hr. Comeys FBI), og som fremstiller Trump som russernes naive tåbe, der bliver afpresset og kontrolleret af Putin.

Presset af den afsporede journalist, der sagde, at det amerikanske efterretningssamfund direkte placerede det på russerne, svarede Trump, helt korrekt, at efterretningssamfundet og journalistens reporter-kolleger for nylig

var blevet afsløret i at bringe falske nyheder til torvs med deres påstand om, at »alle 17 amerikanske efterretningstjenester var enige i«, at det var russerne; og at medierne var blevet tvunget til at indrømme, at de havde taget fejl med hensyn til denne og flere andre falske nyhedshistorier om Rusland. »Husker I Irak?«, spurgte Trump. »Alle var enige om, at Irak besad masseødelæggelsesvåben, 100 % enige, og det var forkert, og vi endte i ét eneste stort rod.«

Udenrigsminister Tillerson, på vej til G20-mødet, der begynder fredag, sagde til pressen, at det vigtigste på topmødet mellem Trump og Putin fredag »er at få en god diskussion mellem præsident Trump og præsident Putin om det, de begge ser som arten af denne relation mellem vore to lande«. Han bemærkede, at, i Syrien, »påbegyndte vi en indsats ... for at genopbygge tillid mellem os selv og Rusland på det militære niveau, men også det diplomatiske niveau. Jeg mener, at denne indsats tjener begge vore interesser, såvel som også det internationale samfunds generelle interesser«.

Trump vil også mødes med Xi Jinping fredag. Han har allerede offentligt erklæret, at han ønsker, at Amerika skal samarbejde med Kina om Bælte & Vej Initiativet; den Nye Silkevej. Samtidig vil en stor gruppe ledende, kinesiske landbrugseksperter tale ved et arrangement i Manhattan fredag, med Schiller Instituttet som medsponsor, sammen med også Helga Zepp-LaRouche og flere ledende, amerikanske landmænd og landbrugsfolk, om det presserene nødvendige i globalt samarbejde for at imødekomme den voksende hungersnødkrise i verden. FAO rapporterede i denne uge, at antallet af underernærede mennesker i verden atter var voksende og demonstrerede behovet for samarbejde for at udvide den videnskab og teknologi, der er nødvendig for at brødføde hver eneste borger i verden.

Trump har forpligtet sig til at afslutte krige for »regimeskifte«, arbejde sammen med Rusland om bekæmpelse af terrorisme og arbejde sammen med Kina om den Nye Silkevej. Han har også forpligtet sig til at gennemføre Glass-Steagall for at gøre en ende på Wall Streets hasardspilsoperationer og vende tilbage til Hamitons tradition med det Amerikanske Systems dirigerede kredit til den fysiske økonomi og Det almene Vel. Vil han gøre det? De kommende dages historiske begivenheder vil på afgørende vis besvare dette spørgsmål.

Bælte & Vej Fyrværkeri

Leder fra LaRouche PAC, 3. juli, 2017 – Koncerten i Carnegie Hall, New York, i slutningen af sidste uge og det efterfølgende symposium for at hædre Sylvia Olden Lees arbejde, samt den forestående konference, »Mad for Fred«, i slutningen af denne uge, udgør de to »bogstøtter«, der leverer det idémæssige lederskab og den programmatiskke direktion for det, der er i færd med at blive én af de mest dramatiske uger for internationalt diplomati i nyere historie.

For det første er der topmødet den 4. juli i Moskva mellem den russiske præsident Vladimir Putin og den kinesiske præsident Xi Jinping, med forventede resultater, der har fået begge sider til at karakterisere mødet som »årets begivenhed«. De planlægger at konsolidere koordineringen af Kinas Bælte & Vej Initiativ med den russiskledede Eurasisk Økonomisk Union; de vil åbne nye områder for videnskabeligt samarbejde, inklusive det Arktiske Område; og de har til hensigt at arbejde tæt sammen for at bekæmpe terrorisme, narkotikahandelen og andre trusler mod global sikkerhed.

Som Helga Zepp-LaRouche bemærkede i dag, så tager Xi-Putin-topmødet form af det afgørende spørgsmål i denne strategiske kombination af begivenheder. Derimod truer G20-mødet den 7. – 8. juli i Hamborg med at blive mere et gadekarneval end et seriøst topmøde: USA's finansminister Steven Mnuchin og Tysklands finansminister Wolfgang Schäuble har gjort fælles sag i et forsøg på at bandlyse enhver diskussion af en seriøs finansreform, såsom Glass-Steagall og LaRouches Fire Love, som alene ville kunne give G20-topmødet mening og gøre den transatlantiske sektor i stand til at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet.

Men de såkaldte »sidelinjer« af G20-topmødet ser ud til at blive langt mere produktive end den formelle dagsorden, som Merkel-regeringen har sat for selve topmødet. Statsoverhovederne for Kina, Japan, Sydkorea og selvfølgelig USA har planlagt mange møder på sidelinjerne af topmødet. Ruslands Putin har planlagt ikke færre end 11 bilaterale møder på topmødets sidelinjer – og dette omfatter ikke hans forventede møde med den amerikanske præsident Donald Trump, det møde, der »er afgørende, og som alle har ventet på«, med Kreml-assistent Yuri Ushakovs ord.

Hvis USA, Rusland og Kina kan arbejde sammen, kommenterede Helga Zepp-LaRouche, så findes der en vej ud af den nuværende sammenbrudskrise. Dette vil kræve en desarmering af de multiple provokationer, som det bankerotte Britiske Imperium lægger i vejen for dem – fra Syrien til det Sydkinesiske Hav og til Koreahalvøen – og de må nødvendigvis adressere krisen med finanssammenbruddet, som er det

Damoklessværd, der hænger over Vesten, og det må ske gennem de eneste programmatiske og idémæssige redskaber, der vil virke: nemlig dem, som Lyndon LaRouche har foreskrevet i sine »Fire Love«.

Foto: Et billede fra Hongkongs spektakulære fyrværkeriforestilling, i anledning af markeringen af 20-året for briternes overrækkelse af Hongkong til kinesisk myndighed, juni, 2017. (Telegraph/Youtube screen grab)

FOLKEMØDET PÅ BORNHOLM: SCHILLER INSTITUTTET DELTAGER MED FIRE REPRÆSENTANTER I MANGE DEBATTER OG INTERVENTIONER

Nyhedsorientering maj/juni 2017

18. juni, 2017 – Schiller Instituttets 4 mand store delegation fik skabt en del opmærksomhed ved at synge tostemmig kanon, som fik mange mennesker til at stoppe op, og vi uddelte [Schiller Instituttets Nyhedsorientering](#), der handler om den historiske konference i Beijing, ”Bælte & Vej Forum”. På vores plakater stod der, »Fremtiden ligger i Kinas Bælte & Vej«, med et billede af infrastruktur, der binder verden sammen.

Vi deltog i debatmøder, hvor vi kunne stille relevante spørgsmål. Vi uddelte over 900 eksemplarer af Nyhedsorientering og kom i samtale direkte på stedet med mere end halvdelen af de mennesker, der tog vores materiale. Vi har bl.a. talt med folk, der har været i Kina og er meget begejstret for den udvikling, der er i gang dér. Mange af de mennesker, vi talte med, kunne huske os fra før. En dame kom op til os og sagde, »Det er jo jer, der har talt om Silkevejen, før det blev til Kinas politik«. Hun var meget imponeret over, at Kina har vedtaget den Nye Silkevej, og hun tog vores materiale med stor interesse. En bornholmer stoppede op, da han kendte os fra før og i mange år havde støttet os. Han var glad over at se, at hans støtte har båret frugt.

Vores sang fik mange mennesker til at komme op til os. Mange stoppede op for at lytte, fordi, som nogle sagde, det varmede deres hjerte. Flere klappede og andre kom op til os for at rose os for at synge så dejligt.

Den første dag var det hovedsaglig sang og uddeling; de andre dage deltog vi i flere debatter og blandede os med spørgsmål.

På Folkemødets anden dag deltog Schiller Instituttets repræsentanter i et politisk møde, der fandt sted i Akademikernes Hus, organiseret af DJØF'erne. Emnet var »Verdensordenen efter Trump og Brexit«, hvor Mogens Lykketoft (S), Storbritanniens ambassadør til Danmark Dominic Schroeder og USA's fungerende ambassadør Laura Lochman talte.

Diskussionen var meget baseret på den forandring, der er i gang omkring den kendsgerning, at Donald Trump er blevet valgt til præsident, hvilket Mogens Lykketoft ikke var så glad for. Mogens udtrykte mest sin bekymring for, at USA har trukket sig ud af Paris-klimaaf-talen, og at Trump ikke vil samarbejde med Kina. Vi benyttede muligheden for at stille nogle spørgsmål.

Feride på Folkemødet
2017

Feride I. Gillesberg fik stillet første spørgsmål, hvor hun bl.a. sagde:

»For en måned siden var der 'Bælte & Vej Forummet' i Beijing, hvor USA havde en særlig udsending, Matthew Pottinger. Konferencen skulle konsolidere Kinas politik for Bælte & Vej, der omfatter hele verden; ikke kun Kina. Bælte & Vej er allerede nu omkring 30 gange større en Marshallplanen (for Europa efter krigen). Den amerikanske præsident er åben over for samarbejde omkring det. Det andet, vigtige spørgsmål er samarbejdet med Rusland ... De amerikanske medier har kørt en kampagne for at begå karaktermord på præsidenten, lige siden han blev valgt, i bl.a. New York Times, og med et teaterstykke, 'Julius Cæsar', der spilles i New York Central Park, og som går ud på at myrde den amerikanske præsident. Der er et billede i omløb, hvor præsidenten har fået skåret hovedet af ... Scenen er sat til at myrde præsidenten. Det gamle paradigme med Hillary Clinton, Barack Obama, briterne, MI6 og de britiske imperialister vil have en unipolær verden. Den nye præsident er åben over for en multipolær verden ... Medierne skulle jo netop dække, at det, præsidenten vil, er en positiv, og ikke en negativ ting.«

Derefter blev der taget tre andre spørgsmål, hvor Lissie Brobjerg fra Schiller Instituttet kom til som den sidste. Hun understregede følgende i sit indlæg:
»Lyndon LaRouche siger, at kuppet mod Trump vil føre til generel krig; hvad skal vi gøre for at forhindre det, således at Trump kan opbygge USA og skabe samarbejde med Rusland og forhindre en verdenskrig og skabe fred?«.

Lissie Folkemødet 2017

Ordstyrerne prøvede at underspille de to kontroversielle kommentarer. Den fungerende britiske ambassadør sagde straks, at han ikke har tænkt sig at svare på 90 % af de ting, der blev taget op i diskussionen.

Mogens Lykketoft, der stod og sagde, han er bekymret over Trumps forhold til Kina, ignorerede totalt, hvad der blev taget op; han skiftede emnet tilbage til den gamle verden med Paris-aftalen og klimaforandring.

Vi delte på dette debatmøde vores Nyhedsorientering ud til flere deltagere, der gerne vil læse vores materiale.

Kort efter fik vi mulighed for at tale på »speakers corner«, der er et åbent forum til korte taler, som Bornholms Tidende organiserer, så andre holdninger end de officielle også kan komme til udtryk.

Feride I. Gillesberg fik ordet og benyttede chancen til at fortælle om den historiske konference, »Bælte & Vej Forum«, der fandt sted i Beijing.

»Vesten burde deltage i det paradigmeskifte, som »Bælte & Vej Initiativet« repræsenterer for udvikling af hele verden. Det er kampen mellem på den ene side dem, der vil have en unipolær verden og dem, der er for en multipolær verden. Obama, Hillary, MI6 og det Britiske Imperium kæmper for at bevare den gamle,

unipolære verdensorden. Det er årsagen til angrebene på den amerikanske præsident, som skal stoppes. I stedet skal vi tilslutte os det nye paradigme.« Feride sluttede talen med at synge den kinesiske sang, »Kangding Lovesong«. Flere af tilhørerne ville gerne læse Nyhedsorientering om Bælte & Vej Forum, og en mand kom senere op til os for at sige, hvor bevægende den kinesiske sang var.

Schiller Instituttet fik mulighed for at deltage i en anden debat med Rasmus Jarlov (Konservativ; formand for Folketingets Forsvarsudvalg), Nick Hækkerup (næstformand, Socialdemokratiet) og Marie Krarup (Dansk Folkeparti) om »Truslen fra Øst«. Der var 80 mennesker til stede. De to førstnævnte mente, at Ruslands Putin var en trussel, og at han havde manipuleret det amerikanske valg, hvilket sidstnævnte ikke mente. Alle mente dog, at der var brug for øget forsvar.

Lissie Brobjerg fik det første spørgsmål:

»Hej, jeg er Lissie fra Schiller Instituttet. Trump siger, at han vil samarbejde med Rusland, da han ønsker at forhindre en atomkrig, og han sagde til et NATO-møde, at han ikke betragter Rusland som sin nummer 1 fjende; skulle vi ikke hellere samarbejde med Rusland i stedet for at opspinde historier om, at de vil erobre verden? Det var jo faktisk Obama, som støttede neonazister i Ukraine og væltede regeringen.«.

Dette skabte tumult, hvorefter Lissie refererede til Stepan Bandera-folkene (i Ukraine). Marie Krarup tog Lissies spørgsmål op. Bagefter uddelte vi vores Nyhedsorientering til deltagerne, der var interesseret i at læse vores materiale.

Christian Folkemøde 2017

Christian Olesen fra Schiller Instituttet talte efter debatten med Rasmus Jarlov, der under debatten havde beskrevet begivenhederne i Ukraine fra en meget propagandistisk vinkel. Christian sagde til Jarlov, at han havde et meget unuanceret syn på Ukraine, hvortil han svarede, »Det kan man altid sige, når man ikke har nogen argumenter«! Til det svarede Christian, at de søde og venlige demonstranter, Jarlov havde beskrevet, havde brændt folk levende i Odessa. Det fik Jarlov til at vende ryggen til og skynde sig væk.

Til en debat ved Femerns venner, hvor man diskuterede fremtidsperspektiverne for tunnelen (Femern Bælt-forbindelsen), fik Lissie Brobjerg det første spørgsmål:

»Hvad tænker I om ideen om, at Danmark går med i Kinas Nye Silkevej? De vil forbinde hele verden med store infrastrukturprojekter, højhastighedstog, tunneller og broer, og projektet er nu 30 gange større end Marshallplanen.«

Responset fra den ene taler var, at hvis Kina havde stået for tunnelen, havde den allerede været færdig i går, men at, i Danmark har vi dog en demokratisk proces, hvilket han foretrækker. Flere mennesker kom bagefter op til Lissie for at få en Nyhedsorientering, inklusive ordstyreren og den anden taler, der glad modtog en Nyhedsorientering.

Feride diskuterer

Den tredje dag på Folkemødet begyndte med et debاتمøde, der fandt sted i Enhedslistens telt over emnet, »Russerne kommer«. Talerne var lektor ved Forsvarsakademiet Peter Viggo Mortensen, forfatter Jens Jørgen Nielsen og Nikolaj Villumsen (Enhedslisten). Man diskuterede faren for krig med russerne. Jens Jørgen forsøgte at give deltagerne en idé om, hvordan russerne tænker, mens de andre analyserede Rusland baseret på, at Rusland agerer ud fra stormagtspolitiske interesser.

Feride intervenserede blandt andet ved kort at fortælle om den historiske konference, der fandt sted i Beijing, og om, at Europa ikke 'skyder sig selv i foden'. Rusland har tilsluttet sig et samarbejde med Kina omkring Bælte & Vej Initiativet, som Vesten aktivt burde være en del af. Feride tog spørgsmålet om NATO's rolle op, om det ikke er en forældet institution, og at man skal forstå, at Rusland har set, hvad der er sket med de nationer, hvor man har lavet regimeskifte, der har efterladt lande i kaos og elendighed; og at russerne ser Vestens politik, med regimeskifte i Ukraine og udvidelsen af NATO, i denne sammenhæng.

Lissie fik nummer to spørgsmål og sagde:

»Trump har gjort det klart, at han vil samarbejde med Rusland, og der har allerede været en koordinering med russerne. Effekten har dog været, at New York Times og britiske medier skriver om en mulig afsættelse af eller mord på Trump, og flere Hollywood-skuespillere har været ude og fremvise Trump med et afskåret hoved eller er kommet med voldelige udtalelser imod ham. Ligger faren for 3. Verdenskrig ikke nærmere i faren for, at briterne/ Obama/ Hillary og FBI skal lykkes med at få ham afsat, da de ønsker krig med Rusland?«

Den sidste del af debatten handlede om, hvordan man kunne løse konflikten mellem Rusland og Vesten. Peter Viggo Mortensen indrømmede blandt andet, at politikken for regimeskifte har slået fejl, og at den Nye Silkevej er en naturlig udvikling, som lande vil gå med til. Den anden del af diskussion handlede om løsninger. Da fik Christian det sidste spørgsmål og pointerede blandt andet, at en del af løsningen ligger i, at man begynder at tale ærligt omkring, hvad Rusland er og gør, bekyndende med, at Rusland ikke invaderede Ukraine.

I en debat hos Informationen, »Will Trump Last the Entire Presidential 4 Year Period?«, talte den tidligere amerikanske ambassadør til Danmark, Rufus Gifford, om sandsynligheden for, at Trump kunne blive afsat gennem en rigsretssag (impeachment) gennem det 25. Forfatningstillæg, eller evt. selv gå af. Han mente ikke, at det var sandsynligt, omend han ønskede det. Hvis en rigsretssag skal være mulig, kunne det være pga. 'forhindring af udøvelse af retten' (obstruction

of Justice), men ellers skulle man bruge kræfterne på demokraternes mærkesager. 300 mennesker deltog, det foregik i centrum og den generelle konsensus var, at Trump er forrykt. Lissie kom op til ambassadøren bagefter og sagde, at Lyndon LaRouche havde sagt, at, hvis Comey og Co. lykkedes med et kup mod Trump, ville det føre til generel krig, og at briterne var efter Trump, fordi han vil samarbejde med Rusland, medens Obama derimod forsøgte at starte en atomkrig med Rusland. Han skyndte sig blot væk efter at han blev noget chokeret over det, Lissie sagde.

Vi inter文nerede også i et andet møde med titlen »Atomkraft, ja tak! Hvor skal fremtidens energi komme fra?« i Dansk Erhvervs telt. I panelet deltog en repræsentant for Greenpeace, en repræsentant for Århus Universitet og Villumsen fra Liberal Alliance. Kun hr. Villumsen mente, at man måtte søge nye energikilder inden for nye teknologier og understregede, at vindmøllefanatikerne var religiøse og foruden ræsonnement. Én fra publikum spurgte ind til thorium-reaktorer, hvor Villumsen havde en god respons, mens ham fra Greenpeace ævlede om, at det var dyrt og tog lang tid. Lissie stillede det sidste spørgsmål, hvor hun sagde:

»Nu har vi en situation i verden, hvor man, siden Kinas Bælte & Vej og BRIKS-projektet, er begyndt at bygge en masse atomkraftværker; i Sydafrika har man planlagt 11, Bolivia skal have et atomkraftværk, Kina planlægger at udvinde helium-3 på Månen til fusionsbrændsel, så verdens fremtid er faktisk atomkraft. Skal vi ikke hellere gå med dér, da energigennemstrømningstætheden er meget højere, og med 30 tønder olie har man, hvad der svarer til få gram fusionskraft. Desuden har Henrik Svensmark (astrofysiker) lavet forskning, som viser, at solpletter og kosmisk stråling skaber klimaforandring.«

Repræsentanten fra Greenpeace sagde blot, at ingen tager Svensmark seriøst, og at 97 % af alle klimaforskere er enige. Villumsen svarede positivt og udtrykte respekt for, at nogen tør tage diskussionen op i et sådant forum. Bagefter delte vi ud til alle, og mange var interesserede.

Alt i alt var vores tilstedeværelse på Folkemødet på Bornholm en fantastisk mulighed for at nå ud til så mange borgere, politikere, akademikere og eksperter med vores ideer, der dækker politik og fremtidens verden med Bælte & Vej Initiativet.

– Feride I. Gillesberg; Lissie Brobjerg; Christian Olesen.

Titelfoto: Feride I. Gillesberg i diskussion med en borger på Folkemødet. På plakaten står der, »Fremtiden ligger i Kinas Bælte & Vej«.

Hvad er de virkelige spørgsmål bag alt dette?

Leder fra LaRouche PAC, 15. juni, 2017 – Briterne har gentagne gange myrdet amerikanske præsidenter, efter at de først myrdede vort forfatningssystems fader, Alexander Hamilton. Men man skal helt tilbage til Abraham Lincoln for at finde den slags gentagne trusler mod en præsident, i særdeleshed trusler om mord, som nu fremsættes mod præsident Trump, mens dette læses – under britisk direktiv. En »komiker« cirkulerer et fotografi af sig selv på Internet, hvor hun fremviser en kopi af præsidentens afskårne hoved. Samtidig opføres jævnligt det langtrukne knivmord på præsident Trump foran stort publikum i New Yorks Central Park, stolt sponsoreret af, og med gentagen energisk støtte fra, forræderne i det britisk-elskende *New York Times* – under absurd forklædning af Shakespeares »Julius Cæsar«. »Skuespilleren«, der angiveligt portrætterer Julius Cæsar i denne blodige farce, er udklædt og udstyret til fuldstændigt at ligne præsident Trump – alt imens hans hustru taler med slavisk accent og ser ud som og klæder sig præcis som præsidentens kone, Melania. Der er selvfølgelig ingen, der tror på *New York Times*, at dette skulle repræsentere »ytringsfrihed«. Det repræsenterer overlagt ansporing til politisk mord, eller endda 'ret til at dræbe' (*license to kill*) – og det endda samtidig med, at et uskyldigt amerikansk kongresmedlem, og endnu en uskyldig mand, befinder sig i kritisk tilstand på et hospital i Washington efter at være blevet skudt i går morges af en gal skytte, der leder efter »Republikanere« at dræbe.

Der kunne fremføres meget mere som dette, som I alle ved.

Det Britiske Imperium, hvis blodtørst står bag alt dette, har netop her til morgen opfordret til Trumps afsættelse ved en rigsretssag i deres flagskib, Londons *Financial Times*.

Årsagen til parallellen til det samme, morderiske hysteri, der blev pisket op mod Abraham Lincoln, er, at nutidens spørgsmål i realiteten ikke er mindre vigtige nu, end de var dengang. Dengang drejede det sig om spørgsmålet om denne Republiks overlevelse i lyset af dette samme, Britiske Imperium – et spørgsmål, der involverede fremtiden for hele menneskeslægten. Lyndon LaRouche har nu gjort det klart, at en sejr for Jim Comey og Bob Muellers FBI, med deres kupforsøg mod præsident Trump, ville kaste verden ud i atomkrig, der ville ødelægge vor civilisation, og muligvis vor art.

På den anden side, så bevæger fortsættelsen af den forfatningsmæssige institution, som er præsidentskabet under den legitime præsident Donald Trump – og retsforfølgelsen af og domsafsigelsen over de udenlandsk sponsorerede forrædere, der ønsker at ødelægge denne institution – USA ind i det »Nye Paradigme«, som Lyndon og Helga LaRouche har kæmpet for i næsten et halvt århundrede, gennem præsident Trumps åbne og oprigtige forpligtelse til fred og partnerskab med Rusland og Kina. Vi må genindføre Roosevelts Glass/Steagall-lov, som præsident Trump har lovet, som en del af Lyndon LaRouches »Fire Love« fra juni 2014, og som indbefatter statslig bankpraksis, massiv udstedelse af statskredit, udvikling af fusionskraft og et komplet rumprogram i en international samarbejdsindsats.

Valget ligger nu foran denne generation, foran hver enkelt af os, og foran dig, personligt.

Foto: Lincoln Memorial.

[Hvorfor bliver Qatar nu gjort til syndebuk?](#) [– Se den større sammenhæng](#)

Af Hussein Askary, *EIR's* redaktør for arabiske spørgsmål.

13. juni, 2017 – Alt imens det er korrekt, at Qatar finansielt, politisk og logistisk har støttet terroristgrupper og ekstremistiske prædikanter og anstiftere af vold, så er den nylige kampagne for at hænge Qatar ud som de eneste understøtter af terrorisme ikke alene absurd, med også farlig. Det faktum, at denne kampagnes spydspids er Saudi-Arabien, den unikt farligste understøtter af såkaldt islamisk terrorisme, og verdens vugge for Wahhabi-takfiri-jihadisme, gør det endnu mere surrealistisk og farligt. Det faktum, at denne kampagne fulgte i kølvandet på den amerikanske præsident Trumps besøg til Saudi-Arabien, hvor han den 21. maj mødtes med statsoverhoveder fra 50 muslimske lande for at erklære total krig mod terrorisme og ekstremisme, har fået Saudi-Arabien til at se ud som lederen af global krig mod terror og hævet det over enhver mistanke. Dette vil sløre virkeligheden for de fleste af verdens nationer og gøre dem sårbare over for saudiskstøttet terrorisme, der er fuldstændig koordineret, og har været det i århundreder, med britiske

efterretningsinstitutioner. Den er ofte koordineret med amerikanske efterretningsorganisationer, enten ved, at de vender det blinde øje til disse aktiviteter, eller også fuldt ud deltager i dem. Dette er, hvad der skete under præsident Obama med invasionen af Libyen og angrebet på Syrien, gennem en aktiv støtte til de samme islamiske terroristgrupper, såsom al-Nusra Front, Jaish al-Islam og andre, som Qatar nu anklages for at støtte, og ved at tillade ISIS at vokse og blive en betydningsfuld aktør i området og i verden.

Den britisk-saudiske involvering i angrebene på USA den 11. september, 2001, er velkendt, om end endnu ikke efterforsket til bunds, idet man afventer implementeringen af JASTA-loven [Loven om Juridisk Retsforfølgelse af Sponsorer af Terrorisme] ved de amerikanske domstole, for at stille saudiske regeringsfolk for amerikanske domstole.

Mange af de Qatar-baserede 59 personer og 12 grupper, der den 7. juni af Saudi-Arabien og dets allierede, de Forenede Arabiske Emirater (FAE), Egypten og Bahrain, blev opført på listen over terrorister, såsom den islamiske prædikant Sheikh Almed al-Qaradhawi, var hyppige besøgende i Saudi-Arabien og modtog rigelig støtte fra landet indtil for nylig. Alt imens Egypten og de libyske regeringer har legitime grunde til at støtte opførelsen af Qaradhawi og det Muslimske Broderskab (MB) på listen over terrorister, så spiller Saudi-Arabien og FAE til gengæld et skummelt spil. De to sidstnævnte støtter aktivt den yemenitiske gren af MB, al-Islah-partiet, der er kraftigt involveret i krigen mod Yemen i den saudiskledede koalition.

Saudi-Arabien er ligeledes et stærk støtte af det Syriske Muslimske Broderskab, der er den indfødte syriske hovedgruppe, efter al-Nusra og ISIS. Saudi-Arabien havde faktisk opført MB på terroristlisten i 2014, men fortsatte med selektivt at støtte dets forskellige grene i overensstemmelse med briternes og Obamas dagsorden for regimeskifte og destabilisering af hele regionen.

Hele denne situation bør ses i den større, korrekte sammenhæng for at forstå og håndtere denne ikke-lokale krise.

Der er et nyt paradigme, der udvikler sig i verden, og som anføres af Rusland, Kina og deres allierede i BRIKS-nationerne og Shanghai Samarbejdsorganisationen. Rent økonomisk repræsenteres dette nye paradigme af »Ét Bælte, én Vej-initiativet«, der er i færd med at revolutionere verdensøkonomien. Politisk og militært har Ruslands intervention i Syrien, siden september 2015, bragt en afslutning af de anglo-amerikanske doktriner for regimeskifte. De anglo-saudisk-qatarsk-amerikanske styrker (inkl. alle de ovennævnte terroristgrupper), der har hærgnet i Vestasien og Nordafrika, i det mindste siden invasionen af Irak i 2003,

og udbruddet af det orkestrerede »Arabiske Forår«, er nu i færd med at miste deres fodfæste og de fleste af deres stillinger. ISIS er netop nu i færd med at blive systematisk elimineret i Irak og Syrien af to koalitions sammensætninger: 1. Den russisk-iransk-Hezbollah-støttede Syriske Nationale Hær inde i Syrien, med yderligere en amerikanskstøttet (under Trump) blanding af kurdisk-arabiske styrker i det østlige Syrien. 2. Af den iranskstøttede irakisk hær og militser på stedet i Irak, med en vis luftstøtte fra USA's Luftvåben.

Saudi-Arabien og FAE har viklet sig ind ud i et sandt hængedynd i Yemen, i en krig, der har skabt en af de værste, humanitære katastrofer i dette lands historie, hvor de har begået krigsforbrydelser og støttet de samme, ovennævnte terroristgrupper i kampen mod den nationale hær i Sana'a og dens allierede, Ansarullah-bevægelsen (Houthier). Den saudisk-FAE-ledede koalition har ikke opnået nogen af deres mål i Yemen, og kan ikke trække sig tilbage. På den anden side, så oplever EU og den vestlige verden en af de største finansielle og økonomiske kriser, siden 1930'erne.

Det faktum, at præsident Trump har selv en antydning af overvejelser om at gå sammen med Rusland og Kina om udformningen af en ny, politisk og økonomisk orden, giver de imperialistiske fraktioner i USA, og i Storbritannien og dets satrapper i Golfen, mareridt. Med et Mellemøsten, som er den letteste region, i hvilken man kan begynde krige, er det saudiske træk ildevarslende.

Under Trumps topmøde i Riyadh med de muslimske ledere, blev Iran erklæret for at være hovedkilden til terrorisme og ustabilitet i området, og i verden. Den saudiske vicekronprins, Muhammed bin Salman, hævdede den 3. maj, at Iran har til hensigt at tage kontrol over de hellige steder i Saudi-Arabien, og at hans land i stedet ville føre krigen ind i den iranske lejr. Den saudiske udenrigsminister Adel al-Jubeir svor, under sit besøg i Frankrig den 7. juni, at straffe Iran. Selv samme dag angreb en gruppe, med forbindelse til ISIS, det iranske parlament og Ayatollah Khomeinis mausoleum i Teheran, den værste terrorhandling i Iran i mere end to årtier. Iranske regeringsfolk rettede omgående fingeren mod Saudi-Arabien som værende dem, der rekrutterede terrorister, selv om efterretningsminister Mahmoud Alavi senere sagde, at det stadig var for tidligt at vurdere, om Saudi-Arabien spillede en rolle i angrebene.

Hensigten synes at være den at trække USA ind i endnu en katastrofal konflikt i regionen på vegne af sine allierede, og at forhindre ethvert samarbejde mellem USA og Rusland. En anden, potentiel konsekvens af en dramatisk optrappet krigstilstand i Golfen kunne føre til en total katastrofe for de asiatiske, økonomiske giganter Kina, Japan, Sydkorea og Indien, der er stærkt afhængige af daglige udskibninger af olie og gas fra Golfen. Mellem 80 % og 85 % af alle de

ca. 17 millioner tønder olie, der passerer igennem det meget lille Hormuzstræde hver dag, sejler til ovennævnte lande. Qatar og Iran er de største producenter og eksportører af naturgas til Asien, ud over Rusland. Enhver afbrydelse af denne strøm kunne betyde en ubeskrivelig krise for disse lande og verdensøkonomien. Dette er en af de største afpresningsoperationer, som de anglo-amerikanske styrker holder mod Asien.

Trump renser ud i nogle kupmagere og fremmer samarbejde for fred og udvikling med Rusland og Kina

Leder fra LaRouche PAC, 10. maj, 2017 – Donald Trump har i de seneste 24 timer taget de indledende skridt og har smidt det affald i efterretningssamfundet ud, der har været en del af det igangværende forsøg på en 'farvet revolution' mod den amerikanske regering. Comey og tidligere chef for NSA, Clapper, og tidligere chef for CIA, Brennan, samt andre, har åbenlyst deltaget i et kupforsøg mod præsident Trump, hvor de har brugt vilde løgne og taktikker, der ikke er set siden McCarthy-æraen, for at terrorisere den amerikanske befolkning med den angivelige fare for russisk aggression, og endda russisk kontrol over den amerikanske regering.

Efter et særdeles produktivt møde i dag med præsident Trump og udenrigsminister Tillerson i Det Hvide Hus, latterliggjorde den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, meget praktisk, denne kampagne. I besvarelse af gentagne spørgsmål fra den amerikanske hore-presse, og som havde til formål at forklare de falske nyheder om russisk indblanding i 2016-valget, sagde Lavrov: »Jeg mener, dette er ydmygende for det amerikanske folk at høre på, at USA's interne anliggender skulle være styret af Rusland. Hvordan går det til, at denne store nation tænker på denne måde?«

EIR udgav den 27. februar, 2017, et omfattende dossier med titlen: [»Obama og Soros – Nazister i Ukraine 2014, i USA 2017?«](#). Dossieret dokumenterede, at de samme personer og institutioner, der kørte det neonazistiske kup imod Ukraine i 2014, forsøgte at gennemføre en lignende Farvet Revolution imod Trump – og af nøjagtig de samme grunde. Som den russiske viceambassadør til FN's sikkerhedsråd, Vladimir Safronkov, sagde til den britiske ambassadør Rycroft den 13. april: »Jeres drøm gled ud af jeres hænder, fordi vi arbejder sammen med

USA. Det er I bange for. I gør alt, hvad I kan, for at sabotere dette teamwork.« Russerne forstår, at Det britiske Imperium er ved at fjerne alle stopklodserne og endda løber risikoen for en atomkrig, for at forhindre Trump i at lede USA ind i et partnerskab med Amerikas historiske og naturlige venner i Rusland og Kina. Dette venskab ville betyde enden på Det britiske Imperium, én gang for alle, og afslutningen af opsplittningen i Øst og Vest, og ville i stedet virkeliggøre et nyt paradigme, baseret på udvikling og alle nationers gensidige interesser.

Dette er, naturligvis, den Nye Silkevej – Ét Bælt, én Vej-initiativet, lanceret af Kinas Xi Jinping, der vil afholde den første, internationale konference i Beijing kommende weekend, med deltagelse af repræsentanter fra flere end 100 lande og 28 statsoverhoveder, der vil planlægge en produktiv fremtid for menneskeheden og en afslutning på imperie-æraens princip om 'evindelig krigsførelse'.

Helga Zepp-LaRouche, der i Kina er kendt som »Silkevejs-ladyen«, reflekterede i dag over den kendsgerning, at, med den italienske premierminister Gentiloni, der vil lede sin nations delegation til Bælt & Vej Forum, alt imens tidligere premierminister Jean-Pierre Raffarin vil repræsentere Frankrig, og med de fleste andre nationer i Europa, der sender betydningsfulde delegationer – med disse begivenheder, har det historiske momentum i Europa taget en ny retning for en lysende fremtid med den Nye Silkevej. Kun Tyskland synes at sakke bagud og sidder fast i det gamle paradigme, hvor de fabler om udledning af CO² snarere end opbygning af nationen. Foreløbig har præsident Trump ikke indikeret, om han eller nogen anden, amerikansk delegation vil deltage, til trods for, at den kinesiske ambassadør til USA har gentaget Kinas invitation.

Men, Trump har uden for enhver tvivl truffet beslutning om at ændre briternes spilleregler og droppe de korrupte efterretningsnetværk, der har faldbudt den anti-russiske pro-krigspropaganda på vegne af britisk efterretning, der har spillet USA som den »dumme kæmpe«, der udkæmper imperiets kolonikrige samtidig med, at dette imperium forbereder atomkrig imod Kina og Rusland.

I Asien aflagde den nyvalgte præsident i Sydkorea, Moon Jae-in, her til morgen sin ed og annoncerede omgående sit forpligtende engagement til genopretning af »Solskins-politikken« over for Nordkorea, og for samarbejde med Trump omkring en varig løsning for Koreahalvøen. En sådan løsning må være baseret på gensidig udvikling og garantier for Nordkoreas suverænitet, til gengæld for en løsning på spørgsmålet om atomvåben. Pyongyang har gentaget erklæret, at, hvis truslerne mod deres nation endegyldigt ophørte, kunne en løsning findes. Der eksisterer nu en mulighed for, at den splittede, koreanske nation, i samarbejde med Xi, Putin

og Trump, og muligvis også Japans Shinzo Abe (der står både Putin og Trump nær), kan indlede den freds- og udviklingsproces, som sluttelig kunne føre til en genforening.

Tiden er inde til, at præsident Trump indtager den hamburger med Kim Jon-un.

[Paul Craig Roberts fordømmer deployering af THAAD i Sydkorea som værende forberedelse til førsteslags-atomangreb mod Rusland og Kina](#)

7. maj, 2017 – Paul Craig Roberts (økonom, journalist; tidl. vicefinansminister under præsident Reagan) fordømte i en artikel på sin webside den 3. maj, »Hvad 'krisen' over Nordkorea virkelig handler om«, deployeringen af THAAD ballistisk missilforsvarssystem i Sydkorea, som værende en forberedelse fra USA's side til et førsteslags-atomangreb mod Rusland og Kina. Han afviste den officielle retfærdiggørelse, der går ud på, at dets formål er at beskytte Sydkorea fra Nordkorea, som et »røgslør«, som russerne og kineseren er sig udmærket bevidst.

Roberts sammenlignede dette med det, man gjorde mod Iran, for at retfærdiggøre et ballistisk missilforsvarssystem i Europa, der er rettet mod Rusland. »Washington hævdede, at anti-ABM-baser ikke var rettet mod Rusland, men var for Europas beskyttelse mod Irans interkontinentale ballistiske atommissiler. Amerikanere, der ikke mistænkte noget, troede muligvis på dette, men det gjorde russerne ganske bestemt ikke, eftersom Iran hverken har interkontinentale ballistiske missiler eller atomvåben.«

På samme måde »har THAAD intet som helst at gøre med Nordkorea, der deler grænse med Sydkorea, hvilket gør det fuldstændig meningsløst for Nordkorea at angribe Sydkorea med ICBM'er«. Roberts tilføjede: »Med andre ord, så er Washington i færd med at skabe et skjold mod atomgengældelse fra både Rusland og Kina, mod et amerikansk [førsteslags] atomangreb mod begge disse lande.«

Roberts konkluderede: »THAAD i Sydkorea er rettet mod Kinas gengældelsesstyrker.

Det er en del af Washingtons forberedelser til at 'nuke' både Rusland og Kina, med minimale konsekvenser for USA, selv om Europa med sikkerhed ville blive totalt ødelagt, da THAAD eller anti-ABM'er er nytteløse imod russiske atomkrydsermissiler og det russiske luftvåben. Spørgsmålet er nu: Nu, da Rusland og Kina har forstået, at Washington forbereder et førsteslags-atomangreb imod dem, med det formål at fjerne de to begrænsninger for Washingtons ensidige adfærd, vil de to lande sætte sig ned og vente på angrebet?»

Desværre stopper Roberts' artikel ved dette spørgsmål, og (som det er hans vane) undlader at tage i betragtning, både det britiske ophav til faren, og den skiftende strategiske relation mellem Trump-administrationen, Kina og Rusland, der har potentialet til at slukke luntten i det scenarie, han i øvrigt korrekt afbilder.

Foto: THAAD, Sydkorea.

[Dette er ikke de 100 dage, Det britiske Imperium havde i tankerne](#)

Leder fra LaRouche PAC, 3. maj, 2017 – Den dynamik, der repræsenteres af de »Tre Store« internationale ledere (Putin, Xi og Trump), får i stigende grad rodfæste i den globale, strategiske situation, om end ulige fordelt. På mærkedagen for Trump-administrationens første 100 dage var det Det britiske Imperiums plan, at Donald Trump skulle være afsat fra præsidentembedet og /eller død; at verden skulle være på en fast kurs for regional og global atomkrig; og at Glass-Steagall skulle være historie – og kun historie.

Den britiske plan var ganske bestemt *ikke*, at Trump foreløbig skulle have talt tre gange i telefon med den russiske præsident Putin, med udsigt til et møde mellem dem, der sandsynligvis vil finde sted under G20-topmødet i juli; det var *ikke*, at Trump skulle have gennemført et møde med Xi Jinping samt talt med ham flere gange; og det var *ikke*, at Trump personligt skulle have placeret spørgsmålet om Glass-Steagall som topprioritet til diskussion – selv om kampen om, hvilken version af »Glass-Steagall« – den ægte FDR-lov eller en eller anden ersatz variant med »ring-fencing« (intern bankopdeling) – stadig udkæmpes, og hvor amerikanske borgere er en del af kampen, anført af LaRouche PAC's

mobilisering.

Føj hertil den kendsgerning, at det forestående topmøde for Bælt & Vej-initiativet 14.-15. maj i stigende grad dominerer den globale, økonomiske dagsorden, og at Lyndon og Helga LaRouche personligt er i centrum for denne diskussion, med Rusland og Kina som de primære samtalepartnere, (som det meget klart sås af den nylige Schiller Institut-konference i New York), og man vil se, hvorfor Det britiske Imperium ikke er den mindste smule 'begejstret'.

De er faktisk i panik, og de forsøger stadig at brygge et fremstød sammen for at afsætte Trump ved en rigsret, og for at gennemføre en 'farvet revolution' i USA.

Helga Zepp-LaRouche understregede i dag, at vi nu befinder os i en nedtælling på 10 dage til Bælt & Vej-topmødet i Beijing, og at vi må forstærke indsatsen for at insistere, at USA må blive involveret i denne proces. USA har et infrastrukturunderskud til skønsmæssigt mindst \$8 milliarder og har brug for kinesisk ekspertise og investering til at være med til at genopbygge landets infrastruktur på det højeste, teknologiske niveau. Desuden, understregede Zepp-LaRouche, bør USA og Kina gå ind i joint venture-projekter, især i Mellemøsten og Afrika, for at bringe fred og udvikling til disse områder. Zepp-LaRouche erklærede: Der er masser at gøre!

Det er sikkert, at Rusland og Kina vil respondere favorabelt til en sådan amerikansk politik. Som den officielle kinesiske avis *Global Times* skarpt bemærkede i en leder fra 2. maj:

Ængstelse over Bælt & Vej-initiativet »blotlægger den stereotype, amerikanske nulsums-tankegang ...

[Men] den offentlige mening i USA er diskret ved at ændre sig fra at være imod det, og til at tillægge det større betydning at undersøge det ...

[Samarbejde ville] hæve deres gensidige tillid til det næste niveau ... og skabe en ny platform for kinesisk-amerikansk samarbejde ...

Beijing har allerede overbragt en invitation, og hvordan USA vil respondere til det, er værd at observere.«

Trump sætter ind for fred i Asien; New York Times råber på krig

Leder fra LaRouche PAC, 2. maj, 2017 – Det bliver i stigende grad klart, at præsident Trump, sammen med Kinas præsident Xi Jinping og Ruslands præsident Vladimir Putin, tager skridt til at afslutte krisepunkterne i Eurasien, der havde bragt verden til randen af krig under præsident Obama, og som briterne og deres aktiver desperat har forsøgt at bruge igen i dag for at bryde Trumps samarbejde med Rusland og Kina.

Som en sydkoreansk analytiker sagde i sidste uge, så har Trump en politik for Nordkorea, der er meget tæt på den politik, der føres af de førende kandidater til præsidentskabet i Sydkorea i det forestående valg den 9. maj: hav en større pind, men tilbyd en større gulerod.

Alt imens Trump-administrationen har aktiveret THAAD-missilsystemet i Sydkorea og gennemfører øvelser i området med et hangarskib, B-1 bombefly og atomubåde, erklærer Trump samtidig højlydt for verden, at han samarbejder tæt med præsident Xi, og at han ønsker at forsikre Nordkorea om, at USA ikke truer med »regimeskifte« imod Kim Jong-un-regeringen. Hans udtalelser mandag om, at han ville være villig til at møde Kim Jong-un personligt under passende omstændigheder, er blevet mødt med hysteri i den vestlige presse, og deres respons til Trumps opringning til den filippinske præsident Rodrigo Duterte, hvor han inviterede ham til at besøge Det Hvide Hus, sendte *New York Times* og andre ud i hysteriske krampetrækninger.

Men hvad repræsenterer disse skridt? Koreakrisen blev skabt af Bush- og Obama-administrationerne, der saboterede hver eneste aftale, der blev opnået med Nordkorea, og førte til Obamas vanvittige »strategiske tålmodighed« – altså, en afvisning af at forhandle med Nordkorea, med mindre de gjorde præcis, som de fik besked på, samtidig med, at han opbyggede en massiv militærstyrke og forøgede sanktionerne. Målet var Kina, ikke Nordkorea. Bush og Obama var henrykte over at have et atombevæbnet Nordkorea, som gav en undskyldning for at opbygge en massiv militær ring rundt om Kina og Rusland.

Nu arbejder Trump sammen med Kina. Der er ikke længere grund til at drive Nordkorea til fjendtlige reaktioner med atomvåben. Som udenrigsminister Rex Tillerson sagde i sidste uge, så må vi overbevise Pyongyang om, at vi ikke tilsigter regimeskifte, men blot en fredelig atomafrustning af Koreahalvøen.

Det samme gælder for Filippinerne. Den tidligere filippinske regerings unødvendige provokation af Kina, hvor de sendte spørgsmålet om suverænitet over øerne i det Sydkinesiske Hav til en forudindtaget vestlig domstol, uden kinesisk deltagelse, retfærdiggjorde Obamas deployering af en stærk militærstyrke til området. Med valget af Duterte endte denne krise, og Filippinerne arbejder nu tæt sammen med Kina, og ligeledes med USA. Både Filippinerne og USA befinder sig nu under et fornuftigt lederskab, der afviser galskaben med verdenskrig mellem atommagter.

I dag havde Trump en lang telefonsamtale med præsident Putin, hvor de aftalte at arbejde tæt sammen om udarbejdelse af en fredelig, politisk løsning på brændpunkterne i Nordkorea og Syrien. Dette forfærder briterne, der troede, de med held havde forgiftet Trumps plan om at blive venner med Putin, gennem deres løgne om, at Assad havde brugt kemiske våben, og som fik Trump til at bombe en syrisk flyvebase.

Naturligvis beskriver *New York Times*, Det britiske Imperiums stemme i USA, Xi Jinping og Putin som diktatorer og hævder, at Trump er en tyran, fordi han vil være venner med dem, eller med andre »autoritære diktatorer«, såsom Duterte, Egyptens el-Sisi eller andre, der trodser den britiske imperieopdeling af verden i fjendtlige lejre, og som kun er interesseret i at bekæmpe terrorisme, og ikke andre nationalstater. Dette er i realiteten landene i den Nye Silkevej, der ønsker at arbejde sammen som venner i opbygningen af en verden, der er menneskeheden værdig.

Trump har hidtil endnu ikke meddelt, om han vil deltage i det Internationale Bælt & Vej Forum, der finder sted i Beijing den 14. – 15. maj, og hvor ledere fra 100 nationer vil mødes for at diskutere menneskehedens fremtid, baseret på gensidig udvikling, lindring af alvorlig fattigdom (som Kina næsten har opnået), og en verden, der er fri for krig og terrorisme. Som Helga Zepp-LaRouche sagde den 13. april, hvis Trump går frem med at bringe USA ind i den Nye Silkevej, vil han blive husket som en af de største amerikanske præsidenter. Selve begrebet om Imperium, om en verden, der består af tilhængere af Darwins teorier (den stærkeste overlever) og nationer, der fungerer på samme måde som i dyreverden, hvor man kæmper om fordele på den andens bekostning, kan én gang for alle deponeres i den historiske skraldespand. Menneskeheden kan dernæst gå fremad mod sin sande bestemmelse med at opbygge en retfærdig og fremgangsrig verden, og med fremme af menneskehedens opdagelser i rummet, samt skabe en videnskabelig og kulturel renæssance blandt alle folkeslag.

Trump er måske ved at bryde fri af den britiske krigsfælde: Hvad hans næste skridt må være

Leder fra LaRouche PAC, 1. maj, 2017 – Præsident Donald Trumps erklæring i dag om, at han er villig til at forhandle fred direkte med Nordkoreas Kim Jong Un – hvilket vil forskaffe de største, løgnagtige medier i London, New York og Washington et nervøst sammenbrud – er begyndelsen til, at præsidenten muligvis vil bryde ud af en britisk krigsfælde. »Under de rette omstændigheder«, sagde han, og disse omstændigheder kunne meget vel være præcis de *multilaterale*, direkte forhandlinger, som præsidenterne Xi og Putin arbejder så hårdt på.

Kina og Rusland – de nationer, som den britiske elite har forsøgt at drive Trump til krig med. Den britiske regerings Boris Johnson og Michael Fallon har gentagne gange meddelt, at de med sikkerhed vidste, at Trump stod for at gå i krig mod Nordkorea, ligesom de, kortvarigt, havde puffet ham ind i en krigsfælde i Syrien.

Det er af presserende betydning, at alle Trump-tilhængere forstår dette og lægger yderligere pres på ham for at undfly briternes dødbringende »geopolitik«.

Hans destination bør være Beijing, 14.-15. maj, sammen med 30 andre statsoverhoveder og 101 nationale delegationer i Bælt & Vej Forum. Det er samarbejde med Kina om *økonomisk* udvikling på verdensplan, inklusive en ny økonomisk infrastruktur i USA.

Præsidenten overrumplede Wall Street i samme interview i det ovale kontor ved at sige, at han ønskede at bryde Wall Street-bankerne op med det »21. århundredes Glass-Steagall«. Ingen tvivl om, at de vil tilbyde Barack Obama endnu mere – en halv million pr. tale – for at angribe Trump. Fra og med G20-mødet i februar 2009 i London fulgte Obama den britiske, politiske ledelse: Bankredning (bailout) til alle storbankerne, og vedtagelse af hvad som helst, blot IKKE Glass-Steagall. Dét ville sætte en stopper for Londons rolle og verdens imperie-finanscentrum.

Hvad der er vigtigere, så ville dette smide Wall Street-bankernes spekulative derivater og »kasino«-operationer ud af støtte fra skatteborgerne og statslig garanti og overlade dem til at gå fallit, hvis de vil gå fallit. Med en enorm

gældsboble i foretagender og selskaber på \$14 billion, der er begyndt at gå i betalingsstandsning og nu truer med at gå fallit, er dette det afgørende, første skridt til at vende tilbage til en økonomisk genrejsning. Som stiftende chefredaktør for *EIR*, Lyndon LaRouche, i dag sagde om Trumps interview: »Dette finanssystem har været komplet degenereret, et svindelnummer, siden et godt stykke tid før krakket, som jeg forudsagde i begyndelsen af 2007. Man må simpelt hen skaffe sig af med det.«

Præsidenten tager skridt til at undfly den dødbringende, britiske fælde med geopolitik og krig, som – siden FDR – kun JFK og Ronald Reagan er brudt fri af, i det mindste delvist. Den ene blev myrdet, den anden næsten myrdet. Det er et spørgsmål om liv og død for nationen, at præsident Trumps tilhængere forstår, hvad han er oppe imod, og hvad hans næste skridt må være.

[Momentum for Glass-Steagall bag Wall Streets hysteri samtidig med, at momentum for Bælt & Vej Forum accelererer](#)

Leder fra LaRouche PAC, 26. april, 2017 – Wall Street er tydeligvis på fortvivlelsens rand over momentummet for Glass-Steagall, ikke alene i Kongressen og i hele landet, men især i Det Hvide Hus. Tidligere chef for FDIC, William Isaac, og tidligere direktør i Wells Fargo, Richard Kovacevich, er tropet op til en kronik i Wall Street Journal i dag med overskriften, »De brodne argumenter for en Ny Glass-Steagall«, som lægger ud med et voldsomt angreb mod præsident Trumps chefrådgiver, Gary Cohn, for at støtte en Glass-Steagall opdeling af investeringsbanker og kommercielle banker.

»Dette er dybt skuffende«, klynker de, efterfulgt af et højtravende opspind om, hvordan »diversificering« af både kommercielle banker og investeringsbanker (dvs., ved at slå dem sammen), har skabt det nu »stabiliserede« banksystem, som en påberåbelse imod Glass-Steagall.

Sådan desperat skrig fylder nu i bogstavelig forstand finanspressen hver dag. Det må antages, at de er udmærket klar over, at virksomhedernes og selskabernes gældsboble i USA nu er væsentligt større, end boblen på ejendomsmarkedet var

forud for krakket 2008, og som nu nærmer sig \$14 billion, sammenlignet med \$11 billion og lidt småpenge, for huslånsboblen. Tidligere adm. direktør i Goldman Sachs, Nomi Prins, forfatter til Alle the Presidents Bankers, sagde til EIR under et interview for nylig, at gældsboblen i foretagenderne nu er langt større end ejendomsboblen, der var gnisten til kollapset i 2008, og nu er vokset med 75 % i løbet af det seneste årti til næsten \$14 billion, og som næsten med sikkerhed vil eksplodere inden årets udgang. Selv IMF advarede forgangne weekend om, at en væsentlig stigning i rentesatserne kunne fremprovokere et kollaps i 20 % af de amerikanske foretagender. Der er panik i luften, og en løsning såsom Glass-Steagall ville betyde, at spekulanterne på Wall Street endelig langt om længe ville blive nødt til at finde sig en nyttig beskæftigelse, snarere end at få endnu en bailout, betalt af skatteborgerne, og samtidig ville den nyttige, kommercielle banksektor blive bevaret for atter at finansiere realøkonomien.

Men, for at redde USA's økonomi, må præsidenten også tilslutte sig den Nye Silkevej, nu, helst ved at deltage i Forum for Ét bælt, en vej (OBOR), som afholdes i Beijing 14.-15. maj. Den kinesiske ambassadør til USA, Cui Tiankai, fornyede den invitation, som præsident Xi Jinping udstedte under sit besøg med Trump, til, at USA's præsident kunne besøge Kina, og til, at USA kunne deltage i Bælt & Vej. China Daily citerede i sin rapport om ambassadør Cuis invitation Helga Zepp-LaRouche, der i sin tale ved Schiller Instituttets Forum den 13.-14. april i New York, med titlen, »Amerikansk-kinesisk samarbejde om Bælt & Vej-initiativet«, sagde, »Samarbejde om Bælt & Vej kunne bruge kinesernes erfaring til at opbygge USA's infrastruktur«, og at Trump kunne blive »en af de største præsidenter i USA's historie«, hvis han går sammen med Kina og andre nationer i Bælt & Vej-initiativet.

EIR opfordrer vore læsere til at se og cirkulere nedenstående, 35 minutter lange opsummeringsvideo, som giver et overblik over denne ekstraordinære Schiller Institut-konference, inklusive præsentationerne fra Kina og Rusland, fra højtplacerede personer inden for diplomatiet.

I hele verden finder der optaktsmøder til Bælt & Vej Forum sted – alene i løbet af de seneste 48 timer i Polen, Ukraine, Etiopien, Kasakhstan og Pakistan. Kansler Merkel har meddelt, at Tyskland vil sende sin økonomiminister, og den kinesiske udenrigsminister Wang Yi, som deltager i Forum for Oldtidscivilisationer i Athen, Grækenland, har inviteret sin egyptiske modpart og andre til at deltage.

Verden står stadig og vakler alt for tæt på en mulig global krig, som udløses af Det britiske Imperiums dinosaurer, der desperat forsøger at bevare deres

opdeling af verden i fjendtlige lejre, Øst og Vest, ved at forhindre præsident Trumps erklærede hensigt om at være venner med både Kina og Rusland som grundlaget for globalt samarbejde og global udvikling. Det er et stærkt og presserende valg – udvikling og globalt samarbejde, eller global krig.

Titelbillede: Bemærk: Denne grafik fra 2015 er en smule forældet, men viser stadig nogle af de væsentligste zoner for økonomisk aktivitet fra Kinas initiativ Ét Bælt, én Vej. Grafik fra merics.org.

[USA må gå med i den Nye Silkevej; Få Det britiske Imperium væk af vejen](#)

Leder fra LaRouche PAC, 25. april, 2017:

Vi befinder os i en særdeles omskiftelig situation, som mest dramatisk ses af begivenheder mht. Nordkorea; men underliggende har vi den økonomiske sammenbrudskrise og de transatlantiske nationers mislykkede politik. Det, vi har brug for, er, at USA samarbejder med Kina og Rusland, »inden for rammerne af Bælt & Vej-initiativet« – som præsident Xi Jinping sagde til præsident Trump i Florida, den 7. april – for at sætte en kurs mod sikkerhed og tryghed, bort fra de geopolitiske konfrontationer, som er det 'britiske imperiespil'.

Se på Nordkorea, som i dag fejrer sit 85. jubilæum for oprettelsen af sin hær, med ceremoniel og våbenøvelser, midt i en aggressiv retorik imod USA. Med mindre, der finder en proces sted med forhandlinger og overvejelser blandt de berørte nationer (hvad enten det bliver i regi af 4 eller 6 parter), som kommer med en løsning, så er situationen mere end farlig. Trump-administrationen er aktiveret, men foreløbig kun ud fra et standpunkt om pres og trusler, om end behersket.

'Bak ud', begge to, lød budskabet i dag i den statsejede, kinesiske presse, *China Daily*, hvis lederartikel bærer overskriften, »Fejlvurdering udgør den største risiko for Halvøen«. Man frygter, at »alt kunne ske, hvornår, de skal være, i det spændte opgør, der har udviklet sig mellem Washington og Pyongyang«. Med hensyn til Nordkorea, gør den kinesiske avis det klart, »så har de politiske beslutningstagere i Pyongyang, at dømme ud fra deres seneste udtalelser og handlinger, alvorligt misforstået FN-sanktionerne (de nye), der er rettet mod landets atomvåben- og missilaffyringsprovokationer, og ikke landets system eller

dets lederskab ... De må revurdere situationen, så de ikke foretager fejlvurderinger«. Over for USA formåner *China Daily*, »På samme måde bør Washington fortsætte med at udvise beherskelse og forfølge en fredelig løsning af spørgsmålet«.

Præsident Trump tager usædvanlige skridt i Washington, D.C. I går, den 24. april, var han i Det Hvide Hus vært for et frokostmøde med de 15 ambassadører til FN's Sikkerhedsråd, hvor han talte om Nordkorea og Syrien. I morgen eftermiddag, den 26. april, er alle de 100 senatorer i den Amerikanske Kongres inviteret til en briefing om Nordkorea i Det Hvide Hus, ved cheferne for forsvars- og udenrigsdepartementerne, stabschef, general Joseph Dunford, og national efterretningsdirektør, Dan Coats. Fredag, den 28. april, vil udenrigsminister Rex Tillerson præsidere et møde i FN's Sikkerhedsråd om Nordkorea. (USA har det roterende formandskab for april måned.)

Budskabet i alt dette er foreløbig, som Trump i går udtrykte det over for ambassadørerne, at FN og medlemsnationerne af Sikkerhedsrådet må gøre mere mht. Syrien og Nordkorea. Finansminister Mnuchin annoncerede i går, desværre, amerikanske sanktioner mod 270 syriske videnskabsfolk og forskere med den påstand, at præsident Bashar al-Assad havde gasbombet sit eget folk. Dette på trods af, at der ikke har været nogen ordentlig undersøgelse på stedet. Situationen er således fortsat fyldt med anspændthed, og folk lider og dør.

Se så på, hvem, der ansporer til katastrofe: *New York Times* og *Wall Street Journal* – direkte talerør for Det britiske Imperium. 24. april kræver *NY Times* handling nu over for Nordkorea, fordi »landet er i stand til at producere en atombombe hver seks eller syv uger«. Hvor ved 'The Slimes' det fra? Fra »en voksende mængde af ekspertundersøgelser og klassificerede efterretningsrapporter«, alle unavngivne. For en god ordens skyld går dagens *Wall Street Journal* ind med tilføjesen, at enhver investering i Ét Bælt, én Vej er »dårskab«, spild af tid og penge.

Det er vores opgave er gå ud med sandheden overalt. Den franske statsmand og præsidentkandidat Jacques Cheminade talte på valgaftenen til sin kampagne og sagde, »vi tog vor tids udfordringer op«. Med et blik på fremtiden, »kan vi blive katalysator for et reelt skift og en reel inspiration. Men på én betingelse: at I fortsætter med at kæmpe for det ...«

Foto: Den 24. april var præsident Trump vært for et frokostmøde med de 15 ambassadører til FN's Sikkerhedsråd, hvor han talte om Syrien og Nordkorea.

Den britiske regering erklærer sig villig til at lancere atomkrig

24. april, 2017 – Hendes Majestæts regering for Det forenede Kongerige, UK, er rede til at lancere et førsteslagsangreb med atomvåben under omstændigheder, der ikke specificeres, erklærede forsvarsminister, Sir Michael Fallon, udtrykkeligt i dag til BBC's Radio 4 program »Today«.

»Vi har gjort det meget klart, at, under de mest ekstreme omstændigheder, kan man ikke udelukke anvendelsen af atomvåben som et førsteslagsangreb«, lød Fallons erklæring. Han nægtede at sige, under hvilke omstændigheder, Storbritannien ville udføre et førsteslagsangreb, for dette ville »gøre afskrækkelsen mindre overbevisende«. Dette sker i sammenhæng med en understregning af, at det er vigtigt, UK opretholder sit atomvåbenarsenal og sine ubåde.

Fallon er ikke en eller anden galning, der taler af egen kraft. Premierminister Theresa Mays officielle talsmand bekræftede Fallons erklæring, da han blev spurgt, og sagde til reportere, at der »ikke er grund til at modsige det, forsvarsministeren sagde«.

Hendes Majestæts regering valgte at udstede denne trussel midt i den usikre, internationale krise over Nordkorea. Den kommer i hælene på rapporten i de største aviser i UK om, at statsanklager Jeremy Wright, kgl. juridisk chefrådgiver og Dronningens advokat (statsanklager), ved kongerigets domstole hævder, at det, at føre en aggressiv krig, nok er en forbrydelse iflg. Folkeretten, men det er *ikke* en forbrydelse i Storbritannien.

Mon ikke tiden er inde til at lytte til den amerikanske seniorstatsmand Lyndon LaRouches advarsel om, at det britiske monarkis og dets imperiums fortsatte eksistens er en trussel mod menneskeslægten?

Titelbillede: Briternes nedbrænding af Det Hvide Hus i Washington, Den britisk-amerikanske Krig 1812.

[Briterne: Atomart førsteslagsangreb?](#)

[Jolly good!](#)

[EIR kortvideo 25. april 2017](#)

[Britiske medier advokerer krig mod Nordkorea.](#)

[EIR kortvideo 21. april, 2017](#)

[Det nye britiske kup i USA – Helga Zepp-LaRouche.](#)

[EIR kortvideo 20. april, 2017.](#)

[Afslør og knus det britiske angreb mod USA](#)

Leder fra LaRouche PAC, 20. april, 2017 – Mens de læser dette, tager briterne skridt til at udnytte et smuthul i de europæiske fredsaftaler for endnu engang at forsøge at narre præsident Trump til at begå en farlig fejl – som denne gang sandsynligvis vil være fatal – ligesom hans missilangreb imod Syrien den 6. april, som var baseret på fabrikerede, britiske beviser for den syriske regerings kemiske krigsangreb.

Husk, at Obama-regeringen sponsorerede regulære nazister til at overtage Ukraine i begyndelsen af 2014. Disse nazister ville allerede for længe siden have kastet

Europa og verden ud i krig, havde det ikke været for de fire magter i Normandiet-formatet, hvis ledere fra Frankrig, Tyskland, Rusland og Ukraine forhandlede, og som hidtil har forhindret konflikten i at komme ud af kontrol – på trods af alle franskmændenes og tyskernes svagheder.

Normandiet Fire-formatets seneste telefonkonference var den 18. april, for kun to dage siden. Men nu vil det franske præsidentvalg skabe en udsættelse på mindst en måned – den næste, franske præsident forventes at blive indsat omkring ti dage efter den anden valgrunde, der finder sted 7. maj. Briterne har benyttet dette tidssvælg til at udføre en åbenlys udvidelse af deres angreb mod USA – som må knuses på denne basis. Den 18. april bragte de Ukraines præsident Porosjenko til Storbritannien til to dage med forhandlinger bag lukkede døre, og særdeles provokerende offentlige taler – i en tilsyneladende forberedelse til endnu et sådant angreb under falsk flag, eller sådan noget. Endnu et beskidt trick er under opsejling! I går aftes udsendte Bloomberg News en falsk historie med overskriften, »Putin løsriver stille Ukraines oprørszoner, mens USA tøver«, hvor de anvender falske citater fra russiske regeringsfolk.

Lyndon LaRouche har påpeget den rolle, som den tyske forsvarsminister, Ursula von der Leyen, spiller, som et afgørende surrogat for det britiske system, og som lancerer reelle militære operationer for at støtte dette britiske system og dets tvang om at marchere i krig mod Rusland. Han sagde, at amerikanere må undersøge hendes sag, afsløre hende og komme af med hende.

Med hensyn til de britiske løgne om Syriens kemiske krigsførelse, som narrede præsident Trump og fik ham til at gå i en fælde for to uger siden, så beviser, uden skygge af tvivl, MIT-professor Ted Postols seneste afsløring, at det angreb med saringas, som hævdes i »Det Hvide Hus' rapport af 11. april«, ikke fandt sted. Han giver også en nøgle – den unikke lokalitet, der kan findes, af grupper af ofre på stedet – som med lethed kan bruges til at optrævle hele den opdigtede paradedforestilling og bevise, præcis, hvordan det blev gjort!

Amerikanere må handle i fællesskab og tæt sammen med allierede i Europa og i hele verden, for at afsløre og fordømme de britiske fælde, og lukke dem for altid!

Foto: Middelhavet (7. april, 2017): Krigsskibet USS Porter (DDG 78) med styrede missiler, udfører angrebsoperationer mod Syrien, mens det ligger i Middelhavet. (photo by Mass Communication Specialist 3rd Class Ford Williams/Released)

NYHEDSORIENTERING, APRIL 2017: **VI MÅ BRYDE TRUMP OG VERDEN** **FRI AF BRITERNES LØGNE!**

Denne nyhedsorientering er en redigeret udgave af en briefing, Schiller Instituttets danske formand Tom Gillesberg gav den 10. april om situationen, vi står i efter det dramatiske kursskifte den 6. april, hvor Donald Trump blev overtalt til at sende Tomahawk-missiler imod en syrisk luftbase. Talen kan ses og høres på www.schillerinstitut.dk. Udover at sabotere et samarbejde mellem USA og Rusland bliver angrebet på Syrien også brugt til at tale en militærkonfrontation mellem USA og Nordkorea op. Hvis Trump skulle lade sig besnakke til noget så tåbeligt, vil det få endnu mere katastrofale konsekvenser (se side 3). Som en modpol til dette britisk anførte pres for konfrontation og krig afholdt Schiller Instituttet, bl.a. sammen med kinesiske og russiske repræsentanter, en konference i New York den 13.-14. april, der præsenterede det utroligt store potentiale Kinas Bælt- og Vej-Initiativ udgør, særligt hvis USA og Europa ville gå med (se midtersiderne).

[Download \(PDF, Unknown\)](#)